

KINGS THINGS

DECEMBER 2013—JANUARI 2014

**SUPERDIKKE
EDITIE!**

**Win
De Kerstboom**

**KING in Parijs &
Hamburg
MISSIEVERSLAG**

**Bij Nona achter
de schermen**

**KINGS
Familiebedrijf
(3e deel)**

EN VERDER:

PRIJSVRAAG

LAATSTE NIEUWS

NIEUWE UITGAVEN

RECENSIES

MOVIE MISTAKES

FANCLUB NIEUWS

***EN NOG
VEEL MEER!***

Kings Things

Griezelig Gezellig

Deze Kings Things
is verzonden naar
2034 fans

Facebook
heeft nu
843 fans

Hartelijk welkom
allemaal!

Deze mailinglist wordt
mede mogelijk gemaakt
door

volg ons op
facebook

Het Fanclubwinkeltje
verkoopt de merchandise
zoals winkelwagenmuntjes,
pennen, T-shirts en
polo's en we hebben ook
nog enkele van de laatste
nieuwe boeken te koop!

December 2013 - Januari 2014

Dit is een superdikke Kings Things, met meer dan 35 pagina's vol leesplezier. Een lekkere dikkerd waarmee je het tot eind januari zal moeten doen, want ook wij gaan even van de rust genieten na alle hectische dagen in de afgelopen weken. Vanaf deze plaats willen we je namens de crew van de fanclub alvast heel prettige feestdagen toewensen. We hopen dat je ervan zult genieten, en er uiteraard weer nieuwe boeken voor je in de jute zak van de Sint of onder de kerstboom mogen liggen. Keus genoeg dit jaar!

De hectische gebeurtenissen waarover ik spreek zijn niemand in Europa ontgaan: King was er! We weten dat ook veel Nederlanders naar de signersessie in Parijs zijn geweest op woensdag 13 november j.l. (Was je daar en heb je foto's? mail ze naar fanclub@stephenking.nl!). Voorzitter Peter maakte een 'Missieverslag' van deze dagen, die ook voor het ka-tet waarmee hij reisde alles bevatte wat je in een verhaal van King ook vindt: humor, horror en veel spanning! Ook over onze ervaring in Hamburg is een missierapport toegevoegd, en als je het gemist hebt zeker de moeite waard om te lezen! Natuurlijk zijn wij niet de enigen die erover schrijven, en hebben we ook een mooi overzicht naar artikelen en filmpjes voor je gemaakt.

Dan hebben we nog meer bijzonders in de aanbieding. Want Danny is bij de opnames van de Dollar Baby *Nona* geweest in België en schreef daar een leuk verslag over. Daarnaast is er weer een nieuwe Movie Mistakes, met dit keer 1408—maar hierin blijken zoveel fouten te zitten dat we dat in twee delen moeten doen. Het over Kings Familiebedrijf krijgt ook een vervolg met Owen, Tabitha en Naomi. Ook vertelt een fan die de tickets won voor Carrie wat hij nu eigenlijk van de film vond. Natuurlijk is er een prijsvraag, staat er iemand centraal in Lucky Quarter en zijn er recensies terug te vinden van zowel films als boeken. Er is weer een aantal pagina's nieuws te vinden over films en boeken en ook de Wordt verwacht ontbreekt natuurlijk niet; voor 2014 staan er alvast weer twee herdrukken in de planning van Luitingh.

Donaties

De fanclubcrew

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Polare, Boekentip.nl, ECI, Bruna of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht (klik hier voor donaties vanuit het buitenland).

Fanclub Sponsors

Winnaars Kings Things november

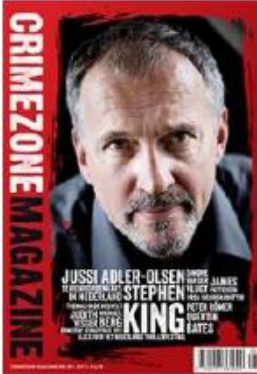
Prijsvraag!

Deze keer moest je uit de serie zwarte pockets de 5 verschillende kenmerken herkennen en aangeven welk kenmerk op welk op welk boek stond. Dat was niet zo moeilijk. De ballade van de flexibele kogel, Trucks, De laatste laddersport, Het aapje en De Leerling waren goed herkenbaar voor jullie boekverslinders.

De winnaar is geworden: Rick Haagen uit Geldrop. Die gaf aan graag het boek *In bloed geschreven* te winnen.

Zo gezegd zo gedaan; het komt eraan en je krijgt er een Crimezone Magazine met King dossier bij cadeau!

Het komt naar je toe Rick; veel leesplezier!

Prijsvraag deze maand

“I’m dreaming of a White Christmas”... Carrie White, in dit geval!

Welke van de volgende personages komt NIET voor in Kings boek ‘Carrie’?

Let op: er zijn meerdere antwoorden juist!

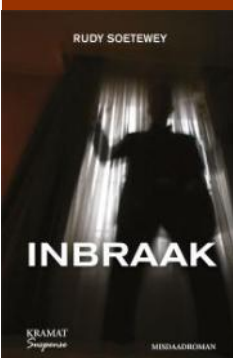
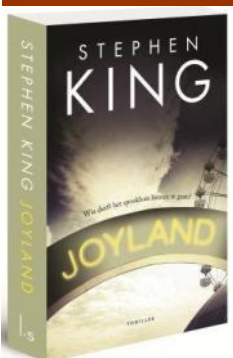
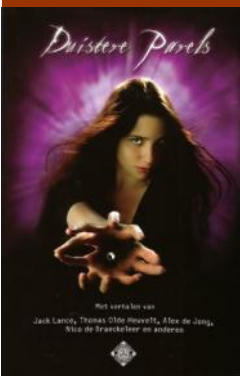
1. George Fielding
2. Chris Hargensen
3. Leigh Cabot
4. Tommy Ross
5. Roland LeBay
6. Annie Jenks
7. Donna Thibodeau
8. Jessica Upshaw
9. Arnie Cunningham
10. Edwin King
11. Elton Mott
12. Sue Snell
13. Buddy Repperton
14. Helen Shyres
15. Holly Marshall

Stuur de namen die NIET voorkomen vóór 20 januari 2014 naar het volgende emailadres: fanclub@stephenking.nl. Zet in de omschrijvingsregel “prijsvraag december/januari”. Vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk van de boeken je zou willen winnen:

1. Door (bijna) alle auteurs gesigneerd exemplaar van *Duistere Parels* (verhalenbundel)
2. *Joyland* van Stephen King—oud recensie exemplaar is een keer gelezen dus.
3. Rudy Soetewey’s *Inbraak* genomineerd met dit boek voor de Hercule Poirotprijs en de Gouden Strop in 2002 en met het boek *2017* voor Hercule Poirotprijs 2013.

MISSIEVERSLAGEN

met niet eerder gepubliceerde foto's

GRIEZELIG GEZELLIG
STEPHEN KING
FANCLUB

Datum: 13 november 2013
Bestemming: Parijs
Doel: MK2 Bibliotheque
Uitvoerenden: Chrissy, Marco, Peter
Missie: Handtekening van Stephen King scoren

Op woensdag 13 november 2103 voor dag en dauw opgestaan om de andere 2 leden van het ka-tet van vandaag op te halen. Het was 04:37 uur toen ik in de auto stapte.

Gelukkig had Chrissy toen ik daar aankwam de koffie klaar en nadat iedereen nogmaals gecheckt had dat alle benodigde zaken in de tas zaten, vertrokken we richting Schiphol. Voordeel van dit tijdstip (het was inmiddels 05:15 uur) is dat er geen files staan op de Nederlandse wegen en wij kwamen dan ook zonder problemen aan op Schiphol. De parkeerplaats voor de auto was gereserveerd, dus die konden we dan ook soepeltjes kwijt. In de parkeergarage werd wel voor de eerste keer de bijzonderheid van deze missie duidelijk en ook werd duidelijk dat het geen eenvoudige missie zou worden. Wij kregen namelijk al snel in de gaten dat waarschijnlijk een zekere Pennywise ook op Schiphol was, getuige deze foto.

TOCH VREEMD,
ZO'N EENZAME BALLON.

Maar dit voorval kon ons natuurlijk niet van onze missie afhouden en wij gingen dan ook vol goede moed naar de vertrekhal van Schiphol.

Daar aangekomen werden wij gelijk gerustgesteld, het was duidelijk dat er een goede kracht over ons waakte. We gingen namelijk met de trein naar Parijs en om het perron te bereiken mochten we met de lift naar

beneden. Gelukkig voor ons had de lift een Pennywise-beveiliging zoals je op de foto hiernaast kunt zien. Geen ballonnen betekent ook geen gestoorde clowns!

Genietende van een beker warme koffie en thee wachtten we geduldig op de Thalys die ons naar Parijs zou brengen. De trein was zowaar op tijd al werden we wel tot het laatste moment in spanning gehouden of het nou Spoor 5 of Spoor 6 zou worden waarvan de trein zou vertrekken.

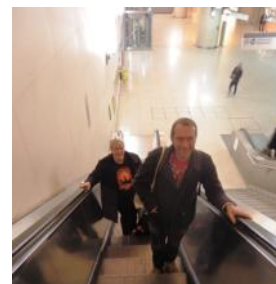

Hoewel de trein achterstevoren binnenkwam, rijtuigen precies aan het andere eind van het perron dan waar ze moesten komen, verliep de treinreis uitermate voorspoedig. Het begon buiten een beetje licht te worden toen we Brussel achter ons lieten en daar openbaarde zich een ander fenomeen dat er voor zorgde dat we ons toch weer wat minder ontspannen voelden over onze missie. Geloof het of niet maar België ging grotendeels verscholen onder De Mist.

Gelukkig lette Chrissy goed op en vond ze een bord waarop alle benodigde gegevens stonden...

MISSIEVERSLAG PARIJS - vervolg -

Na zo'n drie uur reizen kwam onze Blain aan op Gare du Nord in Parijs en gingen we op zoek naar de metro die ons, met één keer overstappen, heel dicht bij onze bestemming zou brengen. Nadat we alle historische punten van Parijs gepasseerd waren (helaas in een tunnel) kwamen we op station Bibliotheque Francois Mitterrand weer bovengronds.

Marco en Chrissy op de roltrap

Boven aangekomen liepen we naar de MK2 Bibliothèque en tot onze grote schrik zag het daar om iets over 10:00 uur al behoorlijk zwart van de mensen. De rij strekte zich al tot langs het gebouw uit en er waren zeker al zo'n 500 mensen aan het wachten. Terwijl Chrissy en Marco snel ons plekje in de rij claimden liep Peter naar onze mede-crewleden Mirjam en Jeroen die op het plein voor de bioscoop tussen een aantal hekken stonden. Zij stonden er al vanaf 08:00 uur die ochtend en hadden een nummer ontvangen dat in onuitwisbare inkt op hun hand geschreven stond. Zij vertelden dat er nog een fanclubcrewlid in de rij stond en dat er zo'n 300 nummers waren uitgegeven en dat het gerucht ging dat dit ook het aantal mensen zou kunnen zijn die een handtekening konden scoren. Zo'n zelfde verhaal hoorden wij van het fanclublid dat met vrouw en schoonvader 's morgens om 07:00 uur al in de rij was komen staan. Zij hadden de nummers 119, 120 en 121. Zij wisten ook te vertellen dat er op dinsdagavond al ongeveer 50 man voor de deur lag. Om eerlijk te zijn zonk op dat moment de moed ons in de schoenen want de kans om onze missie succesvol af te sluiten leek vrijwel onmogelijk.

Ons plekje in de rij

De rij voor ons

De rij achter ons

Maar zoals gezegd, wij waren op een missie en een dergelijke missie breek je niet zomaar af. Ook voor ons begon het lange wachten. Wij hadden tenminste nog het voordeel dat we niet opgesloten tussen hekken stonden, dus wij hadden in ieder geval de kans om alvast eens binnen in de boekwinkel te gaan kijken om daar te ontdekken waar King zou gaan zitten om te signeren en wat de mensen die wel naar binnen mochten straks zouden zien.

Achter deze tafel zou King om 13:00 uur plaats gaan nemen.

MISSIEVERSLAG PARIJS - vervolg -

Zo zag de boekwinkel er binnen uit om een uur of elf 's morgens

Wij hadden voor Stephen King een exemplaar van onze speciale fanclubeditie van de Groene Mijl meegenomen en de daarbij behorende RVS Boekenlegger om aan te bieden. Na een kort palaver besloten wij om dit boek over te dragen aan de eerste van de fanclub die in de rij stond, omdat hij zeker voor King aan de tafel zou komen te staan en hij dus namens alle Nederlandse en Vlaamse fans het boek in elk geval kon overhandigen. Bij ons nam het geloof in het zelfs maar in de buurt van King komen met het kwartier verder af, maar op die manier zou in ieder geval een deel van onze missie slagen. Op de foto hiernaast zie je daar het bewijs van: dank je J!

Wij zullen jullie het verdere verslag van 5 uur wachten besparen en gelijk doorspringen naar 13:15 uur. Dat was het moment waarop King arriveerde en waarop er dus beweging kwam in wat inmiddels een rij van 2.000 mensen was.

De Franse organisatie liet per keer ongeveer 20 mensen naar binnen dus wij schoven slechts langzaam richting plein voor de ingang van de bioscoop.

Onderweg in de etalage van de bioscoop kwamen we nog de volgende promoties tegen.

Ook in Frankrijk blijkt 2013 King-jaar te zijn.

MISSIEVERSLAG PARIJS - vervolg -

Gezien het tempo van de rij en het feit dat we inmiddels op het voorplein tussen de hekken aangekomen waren (wellicht dat uit de wind en in de zon ook een beetje hielp) sloeg onze stemming om. Een golf van optimisme overspoelde ons en wij werden nu ook opgevrolijkt door de verhalen van onze vrienden die inmiddels hun handtekening binnen hadden.

Wij schoven inmiddels gestaag door in de rij, tussen de hekken, dus nu zou het toch zeker gaan lukken. Wij dachten dat King zeker een kwartier langer door zou gaan omdat hij ook een kwartier later was begonnen. Dan zou de sessie dus zeker twee uur en een kwartier duren, en als wij om 15:15 uur voor de deur zouden staan, dan zou ons ka-tet hoogstwaarschijnlijk nog naar binnen mogen.

BEWAKER van
DE DEUR

Ondertussen waren wij zo dicht bij de toegang tot het tijdelijke heiligdom genaderd dat we al begonnen te berekenen over hoeveel groepjes wij binnen zouden zijn.

Uiteindelijk om 15:15 uur hebben wij de deur bereikt. Er staan nog tien mensen voor ons, dus met het volgende groepje van twintig gaan wij zeker naar binnen. Als de Bewaker van de Deur (onder de pijl op de foto) de deur open doet, staat er achter de deur een dame die iets in rap Frans zegt tegen hem. Vervolgens laat hij de 10 mensen die nog voor ons stonden naar binnen en doet deze dan voor onze neus dicht. Vervolgens maakt hij het gebaar dat het afgelopen is en spreekt het meest gevreesde Franse woord uit dat ik die dag hoorde: **Fini!**

Dus na een reis die om 04:30 uur begonnen was, na vijf uur tussen hoop en vrees geleefd te hebben en op letterlijk 1 stap van ons doel ging onze missie stranden. Ik weet niet waar ik de tegenwoordigheid van geest nog vandaan haalde, maar terwijl achter mij iedereen begon te kreunen van ongeloof en ongeluk, keek ik de Bewaker van de Deur aan en zei tegen hem: "Come on, just three more. We came all the way from Holland this morning, especially for this". De man keek mij aan en ik keek heel rustig terug, zonder verder nog iets toe te voegen. Hij begon daarop in zijn microfoontje te praten en enige tijd later deed de mevrouw die was komen zeggen dat het afgelopen was de deur op een kiertje open. Er volgde nogmaals een heel snelle en onverstaanbare conversatie in het Frans, waarop de deur weer dicht ging. Na twee eindeloze minuten ging de deur (naar wat later bleek) voor de allerlaatste keer open en hoorden wij tot onze absolute verbazing, ongeloof en grote opluchting de volgende woorden: "Okay, just three more, the last three!"

MISSIEVERSLAG PARIJS - vervolg -

Terwijl Chrissy een Spanjaard die probeerde voor te piepen van zich afmepte snelden wij naar binnen, voor ze zich bedachten. Het volgende kwartier verliep als in een roes. Wij hadden het toch geflikt, we waren als allerlaatste toegelaten om een handtekening te krijgen.

Toen wij bijna aan de beurt waren, stond Stephen opeens op en liep hij om de tafel heen waar hij al die tijd had zitten tekenen. Het ging in een sneltreinvaart en wij geloofden onze ogen niet. Het moest nu echt gaan ophouden hoor! Niet alleen gingen we onze handtekening krijgen, maar we zouden ook nog eens close oog in oog komen te staan met de man!

Nog maar een paar mensen voor ons...

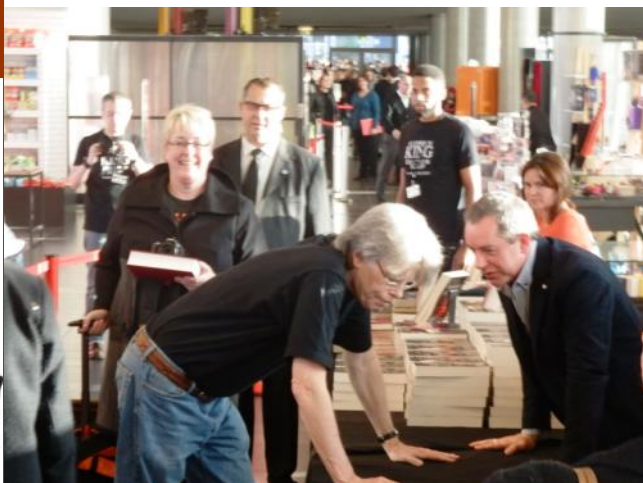

Steeds dichterbij...

Nadat ikzelf mijn handtekening in het boek had ontvangen was Marco aan de beurt. Hij had de zeer speciale IT bij zich ter ere van het 25-jarig bestaan van het boek. Schijnbaar stond Marco een beetje te shaken en terwijl King zijn handtekening zette in zijn boek zei hij: "You don't have to shake so much, no need to be nervous." Woorden die Marco nooit meer zal vergeten. En toen was het de beurt aan Chrissy. Zij had de Nederlandse genummerde versie van Dr. Sleep meegenomen om te laten tekenen.

Nadat King zijn handtekening gezet had, zie hij tegen haar: "You're the last one, so I'm gonna give you a hug", wat hij vervolgens ook gewoon deed. Chrissy stamelde dat ze van 'm hield en kon zich zelfs bijna niet meer bewegen. Marco en ik waren te verbaasd om dat moment op foto te kunnen vastleggen, maar hieronder wel een foto van net daarna.

MISSIEVERSLAG PARIJS - vervolg -

Gelukkig voor Chrissy had een Franse journalist wel een foto van dit bijzondere moment gemaakt en werd deze twitter door een fan gevonden en naar haar doorgestuurd. die hangt inmiddels vast boven haar bed.

Het enige wat we over deze dag nog kunnen zeggen is: Hoe gelukkig kan een mens zijn?

Terwijl wij vervolgens snel naar de uitgang gedirigeerd werden, werd Chrissy nog aangesproken door een Franse journalist die haar graag wat vragen wilde stellen omdat zij de laatste fan was die een handtekening had ontvangen. Voor welk blad ze geïnterviewd is, daar heeft Chrissy helemaal geen idee van, de journalist beloofde nog te mailen, maar tot op heden is nog niets vernomen. Zij liep met haar hoofd zo hoog in de wolken na die omhelzing dat Marco en ik haar elk bij een arm moesten vasthouden om te voorkomen dat ze wegzweefde. Toch een tikje pennywise dus daar in Frankrijk...

onvergetelijk

Dat was het einde van onze geslaagde missie. We zochten een taxi die ons na een spannend tochtje door het Parijse verkeer toch nog veilig afleverde op Gare du Nord, waar wij weer op de trein naar Schiphol stapten.

Peter van Veen
Voorzitter Stephen King Fanclub Nederland

Missie geslaagd

Volgende missie:
20 november 2013
Lezing in HAMBURG!

King tijdens de lezing in Parijs

Korte onderbreking voor een Nieuwsflits

Gelukkig
Sinterkerst
& Nieuw

Leuk voor Sint of Kerst?

De Tibetaans zilveren (geeft niet af, niet poetsen) boekenleggers met Stephen King thema kende je misschien al, maar nu zijn er ook armbandjes verkrijgbaar bij het winkeltje StephenKingFans. En, ze zijn niet duur: rond de 10 euro heb je al een prachtige armband!

Je mag de armbandjes en boekenleggers ook zelf samenstellen, of je kunt kiezen uit een van de creaties waartoe de maakster zich al liet inspireren door verhalen van King.

Kijk snel online: Onder armbandjes zie je alle verschillende bedeltjes die verkrijgbaar zijn (en komen) en die je aan de boekenlegger of armband kunt laten hangen.

Natuurlijk kun je ook vragen of bepaalde nog niet in de shop aanwezige bedeltjes te krijgen zijn en gaan we zonodig (en vrijblijvend) voor je op zoek.

En van alles wat je koopt in het StephenKingFans winkeltje wordt altijd 10% van de verkoopwaarde naar de fanclubkas gestort!

Lobstrosities?

Dadasjik...
dadasjok...
dadasjien...

dit moet het ding zijn dat
Roland heeft gezien...

Nieuwe Anthonie Holslag: De kerstboom

De kerstboom

Nu verkrijgbaar in de boekhandel

Hij is nog warm... zo vers komt ie van de pers gerold! Anthonie Holslag, je kent hem van onze laatste fanclubdag en zijn boek met korte verhalen met de titel Zwarte Muren.

Hij schreef een nieuw boek: De kerstboom die hij zelf omschrijft als "een psychedelisch, spannend maar tevens literair kerstverhaal met fantastische elementen". In 2014 zal dit opgevolgd worden met twee griezelige verzamelde werken: "Een bloed overgoten dageraad" (voorjaar) en "In het kille ochtend licht" (najaar).

In De kerstboom volgen we het wel en wee van een gezin gedurende de seizoenen van het leven, bezien door wel heel onwaarschijnlijke ogen. Het unieke perspectief op onszelf, onze relaties en denkbeelden levert komische maar ook spannende en tragische taferelen op. De lotgevallen van het gezin van Richard, Sylvia en David worden met veel gevoel, compassie en de nodige humor beschreven. Ruzies, liefdes en persoonlijke drama passerend elke kerstmis de revue, waarbij het voortschrijden van de jaren zijn tol van ieder eist, maar ook veel moois brengt. Oplage maar 300 exemplaren.

Bekijk ook de trailer

Een fragment: Ik werd voor het eerst bewust toen... Ik weet eigenlijk niet wanneer ik voor het eerst bewust werd. Mijn herinneringen, als het al herinneringen zijn en geen los-vaste beelden van onsamenhangende dromen, zijn veelal vaag en onherkenbaar, slechts een impressie, een gevoel van gefragmenteerd zijn - alsof ik nog niet geheel bestond. Beter kan ik het niet omschrijven. Ik hoor in de verte machines en voel iets kouds onder me. Ik heb het gevoel, het eindeloze gevoel, dat iets onder mij beweegt.

Nee, dan is mijn volgende herinnering, en misschien is dat wel mijn eerste bewuste herinnering, een stuk helderder. Daar is het gevoel van onsamenhangendheid weg. Ik lig dan op iets warmes en donkers en weet, maar vraag me niet hoe, dat er naast me vele anderen liggen. Ik voel hun aanwezigheid door de lagen karton. Hoor schelle stemmen, in een lege ruimte, in een magazijn. Zo noemt een van de stemmen dat: "magazijn". Ik weet niet wat het woord precies inhoudt. Ik weet wel dat ik het steeds weer voor mezelf herhaal. Dit is immers mijn "thuis", de plek waar ik ben, de plek waar ik mijn eerste bewuste gedachten vorm, ook al hang ik nog steeds ergens in een droom.

De kerstboom is nu te winnen!

We mogen van Anthonie's uitgeverij Zilverspoor vijf gloednieuwe exemplaren verloten! Stuur om in aanmerking te komen een mail naar fanclub@stephenking.nl, voor 20/01/2014. Schrijf behalve je naam- en adresgegevens, daarin ook je **Nieuwjaarswens** aan de fans die Kings Things lezen, en probeer daarbij lekker origineel te blijven! Foto's mogen, maar hoeft niet. In de Kings Things van januari nemen we zoveel mogelijk wensen van fans op!

Op zoek naar HET cadeau voor Sint of Kerst? Mystery Surprise Pakket

Dat is een verrassing?! Maar liefst 4 boeken, met een totaalwaarde van dik 40 euro kun je nu aanschaffen **voor maar 19,95** (+ verzendbijdrage 1,95| NL of 4,95|België). Jack Lance is de meest succesvolle Nederlandse auteur van mysterieuze thrillers. Ron Puyn is zijn echte naam., en je zag hem op onze fanclubdagen. **GRATIS** verpakt in cadeaupapier!

Zone (Jack Lance): Een spannende, mysterieuze vliegtuighriller. Vlucht 582 vertrekt van Los Angeles airport, voor een routinevlucht naar Sydney. Maar hoog boven de Grote Oceaan vallen in de cockpit communicatie- en navigatiesystemen uit. Passagiers en bemanning merken steeds duidelijker dat er iets aan boord is gekomen. Iets kwaadaardigs...

Horrorarium: 7 mysterieuze en beangstigende verhalen. Met voorwoord van Dean Koontz en verhalen van Thomas Olde Heuvel, Bavo Dhooge, Eddy C. Bertin, Johan Deseyn, Gerhard Hormann, Nico De Braeckeleeer en Jack Lance.

Er is Meer: Bijna 100 waar-gebeurde verhalen, een bundeling van de beste reportages over het spirituele en bovennatuurlijke. Soms ontroerend, soms aangrijpend, soms eng, maar altijd wonderlijk en mysterieus.

Als je me niet kunt horen

(Jack Lance): drie verrassende, korte verhalen in deze bonuspocket. Over een mobieltje met een eigen willetje, een winkel doet op lugubere wijze aan klanten/binding, en een spookachtige moordenaar.

Mystery Surprise Actie

Koop de nieuwe boeken rechtstreeks bij uitgeverij Suspense Publishing: via de webshop of via email. Vermeld altijd de gewenste hoeveel pakketten, je naam, adres en emailadres. Daarna ontvang je een factuur. Na betaling wordt je pakket zo snel mogelijk verzonden. Bestel snel: dan heb je het ruim op tijd in huis voor de feestdagen.

Ook leuk om gewoon zelf te houden!

WIN!

Griezelig Gezellig

STEPHEN KING
FANCLUB

MISSIEVERSLAG HAMBURG 20-11-13

Datum: 20 november 2013
Bestemming: Hamburg
Doel: Congress Centrum Hamburg
Uitvoerende: Chrissy, Vicky, Peter
Missie: Lezing door Stephen King bijwonen

Op woensdag 20 november 2013 start onze tweede missie van deze maand. Het ka-tet voor deze missie bestaat wederom uit Chrissy en Peter en wordt voor de gelegenheid aangevuld door Vicky, die gelijk voor het internationale tintje aan deze missie zorgt. Meer over haar in Lucky Quarter van deze maand!

We vertrekken deze keer uit Utrecht en op een tijdstip dat je aangenaam kunt noemen. Om 11:00 uur vertrekken wij onder uitstekende omstandigheden (droog, zonnig en niet te warm) richting Hamburg. Nadat we toch bij Hoevelaken rechtsaf waren geslagen, ging het plankgas richting Oldenzaal en Duitse grens.

Na ongeveer twee uur rijden waren we toe aan een kopje koffie en een lichte lunch. Normaal vind je om de 5 kilometer een Raststätte langs de Duitse Autobahn, maar dus niet als je vanuit Oldenzaal via Osnabrück naar Hamburg rijdt. Iets voorbij Osnabrück dus maar van de snelweg af om onze pitstop te houden. Onderweg naar Hamburg moet je toch minstens in de stemming komen door een hamburger te eten,

dus waren we blij met de hamburgertent bij deze autohof. Ook konden wij in dit goed geoutilleerde etablissement van de uitstekende sanitaire voorzieningen gebruik maken. En tot onze grote verbazing bleken ze in Osnabrück ook heel grote Stephen King fans. Zo zeer zelfs dat ze hem daar schijnbaar tot man van de maand hebben uitgeroepen.

Na het aanschaffen van wat drank en koekjes vervolgden wij onze weg door het zonnige Duitsland naar Hamburg, alwaar wij rond vier uur aankwamen. Het bijzondere hotel was gevestigd in een gebouw van vijf etages en op elke etage was een ander hotel te vinden. Zoiets had ons ka-tet nog nooit gezien.

Wij werden allervriendelijkst ontvangen en kregen de nodige informatie over restaurants en hoe ons wandelpad richting het Congress Centrum zou moeten zijn. Na een korte siësta verzamelde ons ka-tet zich wederom om te gaan genieten van een kleine maaltijd. Om kwart voor zeven, na het nuttigen van soep, salade, huisgemaakte paté en een pizza, werd het toch wel hoog tijd om te beginnen aan onze wandeling naar het Congress Centrum.

We wilden nog wat sfeer opsnuiven voordat het echt begon en dat kregen we al snel, want na een korte wandeling bereikten wij het Congress Centrum. Onder de wandeling zongen wij spontaan "We're off to see the wizard, the wonderfull wizard of Maine" en toen we het CCH zagen ook "Zie het Congress Centrum schijnt door de bomen".

MISSIEVERSLAG Hamburg -vervolg-

Aangekomen bij het congrescentrum werd gelukkig al snel duidelijk waar we moesten zijn.

Terwijl Vicky in de buurt van de kassa bleef om te proberen haar extra ticket te verkopen gingen Chrissy en Peter alvast vooruit om het gebouw te verkennen. Al snel kwamen zij bij een roltrap alwaar men om het ticket vroeg.

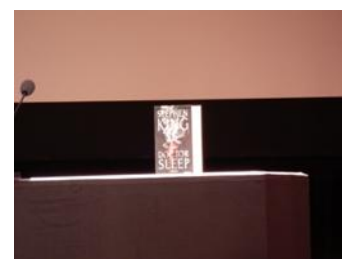
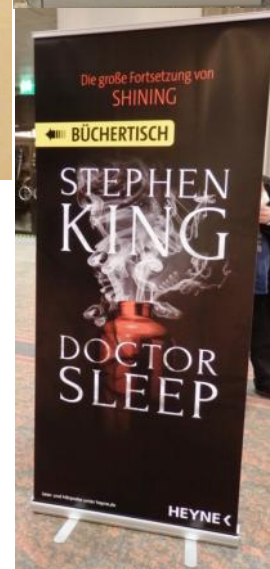

Bovenaan de roltrap stond een medewerkster die ons het festivalarmbandje aanreikte. Een mooi aandenken aan wat een mooie avond zou moeten gaan worden. In de foyer werd er van alles verkocht. Als je trek had in wat drinken, ijs of pretzels dan was daarin voorzien. Als je Duitse uitgaven wilde kopen dan kon je aan een lange tafel helemaal uit je dak gaan (wat veel mensen ook deden). Op de vraag of er ook gesigneerde

boeken te koop waren werd ons verteld dat ze dat later tijdens de presentatie bekend zouden maken. Dat was wel een spannend antwoord. Hoe zouden ze dat geregeld hebben?

Chrissy klampte het Kwar-Tet uit Polen (altijd aan het netwerken die secretaris van ons) nog even aan, waarna de zaal open ging en we onze plek gingen zoeken. We hadden prachtige plaatsen, want wij zaten in het middelste blok met maar dertien rijen voor ons tot het podium waar wij recht voor zaten. Op het podium stonden 2 stoelen en een kathedr met daarop natuurlijk Dr. Sleep.

MISSIEVERSLAG Hamburg -vervolg-

Twee rijen voor ons zaten een paar bekenden uit Nederland en Vicky zat een aantal rijen links achter ons. Om precies acht uur verscheen de gastheer van de avond op het podium (toch wel fijn die Duitse Gründlichkeit, geen Franse slag waar King een kwartier te laat was voor de signeursessie) en deze man kreeg van de zaal een groot applaus. Hij sprak gelukkig uitstekend Engels, zonder accent en was dus goed te volgen. Nadat hij niet gevraagd had of iedereen zijn 'handy' op stil wilde zetten (dat was toch niet nodig) kondigde hij de man van de avond aan: Stephen King!

Een opkomst onder donderend applaus van 2.500 mensen en onder het geweld van de vele flitslichten van de professionele fotografen die direct voor het podium hun plaatsjes mochten schieten.

Toen dat foto's nemen te lang naar zijn zin duurde draaide hij zich maar eens zuchtend om (duidelijk hoorbaar door de microfoon). Vervolgens pakte hij een exemplaar van Dr. Sleep, hield het omhoog en liet ons weten dat het een uitstekend Kerstcadeau zou zijn. Toen ook dat het flitsen niet verhielp zei hij zich nu echt een Backstreet Boy te voelen, en vroeg of ze nu die stripact van hem wilden zien J. Uiteraard gevolgd door een lachsalvo in de zaal.

Vervolgens werd er uitgebreid gesproken over Dr. Sleep en andere zaken voordat het moment van de avond was aangebroken; King ging voorlezen uit Dr. Sleep. Hij pakte zijn iPad en liet ons weten dat hij hoopte dat het werkte, want anders moest hij gaan voorlezen uit de Duitstalige Dr. Sleep, terwijl hij ons bij binnenkomst al had laten weten dat zijn Duits niet verder ging dan Danke, Gutentag en Slag (wat betekent 'met slagroom')- iets dat hij erg lekker vindt.

Nadat de meester zelf had voorgelezen, werd de Duitse Stephen King geïntroduceerd (die trouwens ook de stem van de Duitse Johnny Depp en nog een paar Amerikaanse acteurs is. Dat krijg je als je alles nasynchroniseert),

Deze man heeft ook het Duitse luisterboek van Dr. Sleep ingesproken.

Hoewel King er natuurlijk niets van verstond zat hij wel geïnteresseerd te luisteren naar de man, die met veel passie voorlas.

MISSIEVERSLAG Hamburg -vervolg-

Hierna volgden nog wat vragen die via internet gesteld waren en mochten er ook drie mensen uit de zaal een vraag stellen. Op de vraag welke verfilming King het beste vond antwoordde hij: Shawshank Redemption, Green Mile, Misery en hij kon het niet nalaten om Kubricks The Shining af te kraken. Hij zei letterlijk: "Ik vind films van Kubrick altijd geweldig, behalve die ene."

En toen waren de twee uur opeens voorbij, nam King afscheid van ons en verliet onder luid applaus het podium.

De gastheer vertelde ons daarna nog hoe we aan een getekende Dr. Sleep konden komen. Mensen die een grijs slotje aan hun bandje hadden mochten in de foyer een getekende Dr. Sleep aanschaffen. Dus voor de zekerheid nog maar een keer naar onze bandjes gekeken, maar nee. Dat slotje was nog net zo wit als aan het begin van de avond. Dus voor ons Ka-Tet geen gesigneerd boek uit Hamburg.

Toch hebben we alle drie wel een boek gekocht, want daarbij kreeg je in ieder geval een speciale kaart, die speciaal ter ere van deze avond gemaakt was.

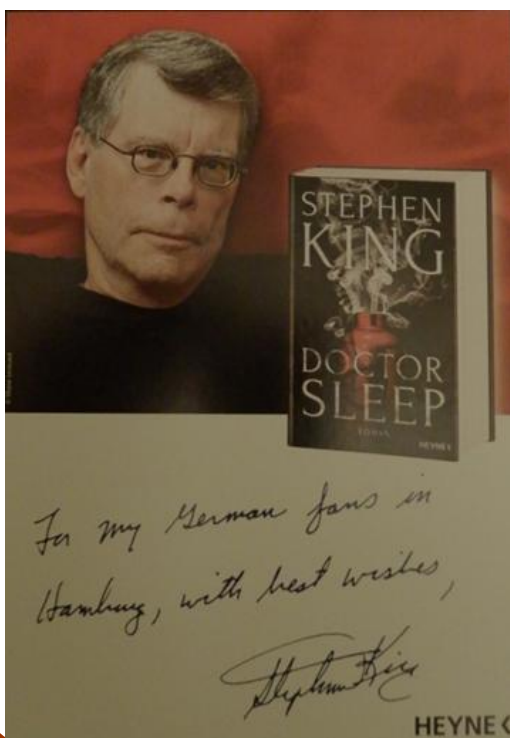
Toch een aandenken waar er maar 2.500 van zijn. Vicky en Chrissy kozen voor Friedhof der Kuschartiere (Pet Semetary ofwel Dodenwake. Peter koos voor een boek waarvan de titel geen Duitse vertaling heeft gekregen: Joyland.

Dat was een heel positief einde van een heel spannende en bijzondere Stephen King week die ons half Europa doorvoerde.

Ook voor deze missie geldt: **MISSIE GESLAAGD!**

Peter van Veen

Voorzitter Stephen King Fanclub Nederland

Wanneer het ka-tet weer in actie mag komen is niet bekend. Voorlopig zullen wij palaveren over onze ervaringen bij het kampvuur, aan ieder die het wil horen.

Als King wederom besluit om naburige landen te bezoeken is iedere scherpschutter (in opleiding) welkom om zich bij ons ka-tet aan te sluiten en een prachtig avontuur te beleven.

URLS en LINKS voor King in Europa

King in Parijs

Behalve ons eigen verslag van de dag (in deze Kings Things) heeft ook de Franse pers niet stil gezeten en is er van alles te vinden op het internet over zijn bezoek. Van filmpjes tot verslagen... een kleine selectie van wat er allemaal te bieden en te bekijken is vind je hieronder.

King begon met het geven van een Persconferentie op 12 november, waar ook directeur van Luitingh-Sijthoff Geneviève Waldmann, bij aanwezig was. "Ondanks zijn jetlag was de auteur in opperbeste stemming. Hij stond 150 journalisten te woord met verrassende antwoorden, nooit eerder vertelde verhalen en fraaie anekdotes.

Lees het hele [verslag van Luitingh-Sijthoff–King in Parijs door Tom Harmsen](#)

[Artikel in Frans tijdschrift Liberation](#)

[Verslag L'express Culture](#)

[Tijdens persconferentie en bijna een uur persconferentie](#)

[King in het 8-uur journaal van 13 november van Frankrijk](#)

[Filmpje van de wachtrij voor het signeren \(met bekende crewleden- Jeroen en Mim op 0:21 en Marco, Peter en Chrissy op 1:27!\)](#)

[King's aankomst bij de bibliotheek en een filmpje in de bibliotheek](#)

[Interview dat King gaf op de 14e november](#)

[King in het programma La Grande Librairie op de Franse Tv \(uur–Franse voice over\)](#)

[Introductie Stephen King voor de Fransen \(met beelden signersessie\)](#)

[Website met programma dat King volgt tijdens zijn bezoek \(met linkjes, filmpjes en van alles erop en eraan\)](#)

[Heel veel filmpjes op You Tube](#)

[Franse Facebookpagina over King in Frankrijk](#)

[Franse Arte.tv](#)

King in Hamburg

[Programma dat King volgt in Duitsland \(Hamburg en München\)](#)

[King bij circus Krone](#)

[Gillende gasten bij Stephen King in München](#)

[Duitstalig artikel over King in München](#)

[Algemene informatie, interview en zijn allereerste interview in 1982 op deze pagina.](#)

[Wat heeft King met de Backstreet Boys?](#)

[Duitstalig artikel over King in Hamburg](#)

[en nog een artikel](#)

[Q&A Ramstein Air Base](#)

FILMPJES:

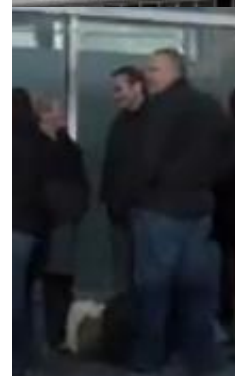
[de eerste 16 minuten van 20 november in Hamburg.](#)

[King bij Spiegel Online](#)

Volle bak in het congrescentrum in Hamburg, zoals je hiernaast ziet...

GROETEN UIT PARIJS

Nieuwsflits

Telegraaf

In de Telegraaf van 22-11-2013 verscheen een artikel over Stephen King.

Krant gemist?

Wij kregen een hele mooie scan toegestuurd (dank je Wilko!) en hebben het hele ding in het groot voor je online gezet.

[Klik op de krant!](#)

22-11-1963 interview met King

Hier kun je een interessant (Engelstalig) interview lezen en zien met Stephen King over de aanslag op Kennedy, maar ook over zijn boek 22-11-1963.

Dr. Sleep trailers en filmpjes

King slachtoffer van HOAX

Begin november kwam opeens op facebook het bericht dat King plotseling overleden zou zijn.

"At about 11 a.m. ET on Thursday (November 21, 2013), our beloved author Stephen King passed away. Stephen King was born on September 21, 1947 in Portland. He will be missed but not forgotten. Please show your sympathy and condolences by commenting on and liking this page."

Het ging als een razend vuurtje, en het bericht kreeg bijna een miljoen likes. Heel veel fans reageerden op het bericht en drukten hun ongelof en verdriet uit.

Gelukkig is er helemaal niets van waar en

kwam de dag erna (pas) het bericht dat King nog springlevend is.

King's vertegenwoordiging zei het volgende: *"He joins the long list of celebrities who have been victimized by this hoax. He's still alive and well, stop believing what you see on the Internet"*.

En zo is dat... want nu gaan er weer geruchten dat hij vader zou worden, stiekem verloofd is en opnieuw getrouwd zou zijn en meer van dat soort onzin...

Geloof er maar niets van is ons advies.

Pimpen!

Dat er hard aan de site wordt gewerkt heb je in de afgelopen dagen misschien al wel gezien?

Onze Frans is druk bezig met het menu, dat al lange tijd toe was aan een pimpeurt en die nu dan ook krijgt.

Mooi he?

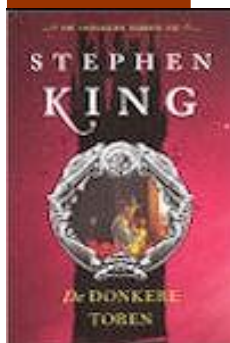

Wordt verwacht Nederlandstalig

door Chrissy
Alle data onder voorbehoud
van de uitgever

2013

Datum:	Soort:	Details: (al verschenen)
?	boek	<u>Satanskinderen</u> ISBN: 978-90-245-5968-8, POD / 368 pagina's voor 12,50 De Print On Demand komt later dan verwacht.
september	boek	<u>Carrie</u> ISBN: 978-90-210-1516-3, Poema pocket / 276 blz voor 7,98
22 oktober	boek	<u>De Donkere Toren</u> ISBN: 978-90-245-5638-0, Paperback / 800 blz voor 17,95
november	boek	<u>De wind door het sleutelgat</u> ISBN: 978-90-245-6375-3, Hardcover voor 24,95
22 oktober	boek	<u>Over leven en schrijven</u> ISBN: 978-90-245-6307-4, Hardcover / 288 blz voor 14,95
november	boek	<u>22-11-1963</u> ISBN: 978-90-245-6318-0, Paperback met flappen / 880 blz voor 12,50
?	DVD	Under the Dome DVD 2750020873761 Nu preorder bij Bol.com voor 42,99 ipv 56,99.

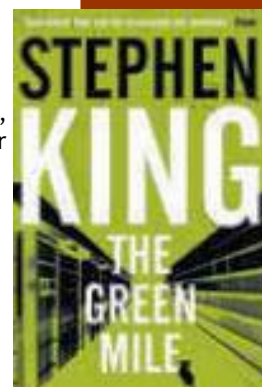
Zoals je hiernaast ziet, heeft de uitgever van Carrie toch een andere cover meegekregen dan eerst was aangekondigd.

Het linkse omslag is nog niet gebruikt door de uitgeverij. [Nagevraagd bij LS nog antwoord](#)

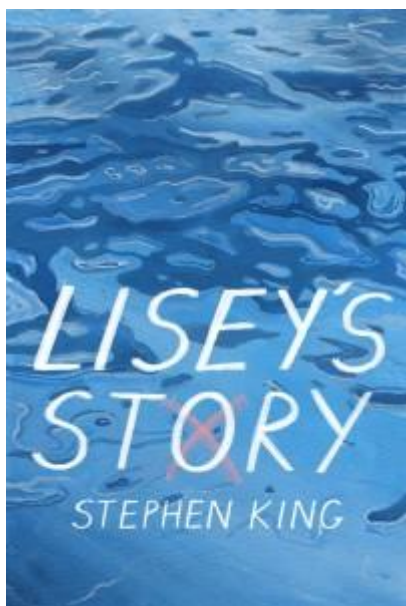

2014

Datum:	Soort:	Details:
april	boek	<u>De beproeving</u> ISBN: 978-90-245-6368-5, Paperback / 1240 pagina's voor 14,95
april	boek	<u>The green mile</u> ISBN: 978-90-245-6369-2, paperback / 400 blz voor 9,95

Nieuwsflits

Lisey verfilmd

Ook Lisey's Verhaal wordt verfilmd, zo meldt [Live for films](#). Josh Boone gaat het verfilmen. Hij vond het een prachtig verhaal, maar weet nog niet zeker of het gaat werken omdat er zoveel flashbacks in het verhaal verwerkt zijn. Maar als het goed gedaan wordt, zou er een prachtige, donkere en aangrijpende film van gemaakt kunnen worden, zo schrijven ze.

Laten we het hopen!

Under the dome krijgt 2e seizoen

Na het succes van het eerste seizoen, is het volgende seizoen goedgekeurd voor opname. Binnenkort verschijnt het eerste seizoen op DVD en Blu-ray (kun je lekker nog een keer genieten), maar ze hebben het eind van de serie al in hun hoofd... [Je leest er hier meer over](#). [En hier zie je wat leuke bloopers](#).

Under The Dome komt terug in de zomer van 2014 met 13 nieuwe afleveringen. Die koepel komt voorlopig dus nog niet naar beneden, als we Nina Tassler de President van CBS Entertainment mogen geloven. King zal de eerste aflevering van dit 2e seizoen schrijven.

"We're excited to tell more stories about the mystery of the dome and the secrets in Chester's Mill, and are thrilled to have the master storyteller himself, Stephen King, tell the first one of next season," zei CBS Entertainment President Nina Tassler.

Jackson rol in Cell

In de verfilming van Mobiel (Cell) zal Samuel L. Jackson een hoofdrol spelen, samen met John Cusack.

Tod "Kip" Williams is regisseur en het filmen zal in januari starten. Benaroya financiert, en er wordt nog geshopt naar buitenlandse kopers. Ook Richard Sapperstein is betrokken als producer (Mist en 1408) samen met Shara Kay en Brian Witten.

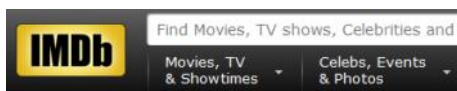
"It's really exciting to have such a great cast continue to come together on this project," zegt Michael Benaroya. "Our goal is to create exciting commercial fare with top talent to really deliver on the concept of an elevated genre film."

Jackson speelt Tom McCourt, een monteur en voormalig soldaat, die met Cusack's karakter Clay Ridell ontsnapt uit Boston, nadat een mysterieuze golf die door GSM's is verstuurd zich verspreidt onder de mensheid. King schreef het screenplay samen met Adam Alleca.

Meneer Mercedes—nieuw boek!

Kings volgende boek staat al weer op stapel. In juni 2014 kunnen de Amerikanen in elk geval al Meneer Mercedes lezen. USA Today beschreef het als een suspense verhaal over een ontspoorde terrorist met een bom. King gaf aan het verhaal al te zijn begonnen voor de Boston Marathon (waar zoals je weet bommen afgingen), maar daarna voelde het niet goed om het te publiceren. Het is ook al eerder omschreven als een detective verhaal, met een persoon die een auto in een groep mensen stuurt en de veelgeplaagde detective die de zaak na zijn pensioen afhandelt. Wat het precies gaat worden is dus nog een verrassing. Cemetery Dance maakt een prachtige slipcase voor om het hardcover boek, dat zo'n 500 pagina's bevat en \$54.95 met, of \$30 zonder slipcase gaat kosten. Nog geen cover bekend, en wanneer het boek in Nederland zal worden uitgegeven is ook nog niet bekend gemaakt.

Future Stephen King adaptations

Toekomstige verfilmingen

Op IMDB is een pagina te vinden waarop de toekomstige verfilmingen (en remakes) van King verhalen zijn terug te vinden. Volgens de site staan er maar liefst 18 op het programma...

Op de lijst staan: 11/22/1963, The Stand (zie verder nieuws), Reaper's Image, Rose Madder, The Dark Tower, A good Marriage, The Talisman, Cell, It (2 delen), Pet Sematery, The Overlook Hotel, The Breathing Method, Mercy en The Ten o'clock people. De laatste drie zouden in 2014 verfilmd moeten worden, en hebben ook al directors en acteurs erbij staan. Ook Joe Hill's Hartshaped box zou verfilmd gaan worden. [Je vindt het hier](#).

Winnaars VOORPREMIÈRE VAN CARRIE

Je kon kaartjes winnen dankzij Luitingh Sijthoff voor de voor première van de film Carrie. Onder alle inzenders (je hoefde alleen maar een mailtje te sturen, gaven we 5 x 2 tickets weg voor een besloten vertoning in bioscoopzaal Universal Pictures in Amsterdam op maandagavond 4 november, 19.00 uur.

Luitingh mocht de volgende fans op de gastenlijst zetten: Jeroen DeWitt uit Dussen, Rob en Jose van Empel uit Velp, Mart Zwaan uit Ouderkerk aan den IJssel, Thijs Moens uit Amsterdam en Ellen Hulzink uit Nijmegen.

S

We vroegen hoe ze de film ervaren hebben, en dit was een van de reacties:

Martin Zwaan:

“Gisteren dus naar Amsterdam gereden voor de remake van Carrie. Zou het iets toevoegen aan het origineel van Brian da Palma? Ik was erg nieuwsgierig.

De film is een remake van die van 1967. Sissy Spacek is meer een Carrie dan Moretz, die eigenlijk als de Carrie voor de Prom al veel te mooi is. Maar het acteerwerk van moeder en dochter is gewoon goed en solide. Het verhaal volgt dezelfde lijnen als de eerdere versie en voegt weinig toe aan het origineel. De uitwerking en de effecten zijn echter veel vetter en meer uitgewerkt dan het origineel en dat is wat de film naar mijn mening boven het gemiddelde uittrekt.

Een geslaagde remake? Naar mijn mening: ja, dat wel, maar voor de echte Kingfans eigenlijk niet vernieuwend. Het is gewoon een 2013 versie.”

We hopen dat ook de andere winnaars geweest zijn en genoten hebben!

Nieuwsflits

Wel netjes buiten het hek blijven!

Een man uit Bangor, Maine heeft een proces aan zijn broek vanwege huisvredebreuk. Hij bevond zich bij het huis van Stephen King, werd gezien door een medewerker van King en gevraagd het terrein te verlaten. De man verliet daarop uiteindelijk na veel praten wel het terrein, maar toch verwittigde men de politie. Die vonden de man een straat van King's huis en vonden dat hij zich vreemd gedroeg. Hij wilde zijn handen niet laten zien en werkte de politie tegen. Daarop werd hij meegenomen. De Kings waren niet thuis op dat moment. Christopher Prince bleek al een strafblad te hebben voor winkeldiefstal.

Dit is niet de eerste keer dat de Kings lastig zijn gevallen. In de Bangor Daily archieven is terug te vinden dat in 1991 al eens een man uit Texas die claimde een bom bij zich te hebben werd opgepakt. Hij had ingebroken terwijl Tabitha alleen thuis was, maar ze ontsnapte naar de burens om de politie te bellen. Die man claimde ook dat King zijn verhaal Misery had gestolen van zijn tante. Hij kreeg celstraf opgelegd en mag niet meer in de buurt komen.

Het jaar erna kreeg een man uit Californië een straatverbod omdat hij claimde dat King John Lennon vermoord zou hebben. Hij parkeerde zijn met beschuldigingen volgeplakte busje in het centrum van Bangor, maar er raakte niemand van onder de indruk.

In 2003 werd een Tsjech opgepakt omdat hij Tabitha stalkte als ze haar hond uitliet en allerlei briefjes achterliet op de brievenbus van de Kings.

En in 2010 ramde iemand het beroemde hek.

We raden je aan om maar gewoon netjes buiten het hek te blijven als je naar Bangor gaat...

It remake

Ook de IT remake gaat van start. Hollywood Reporter schrijft dat de film nu een regisseur en scriptschrijver heeft. Cary Fukunaga, de hot-shot filmmaker achter Jane Eyre van vorig jaar, is aan boord gestapt en zal regisseren en samen met Chase Palmer het script schrijven. Roy Lee en Dan Lin produceren IT, samen met Seth Grahame-Smith en David Katzenberg van KatzSmith Production. Warner Bros. gaat verfilmen.

Uiteraard zijn wij allemaal stikbenieuwd wie de vorige clown-schoenen denkt te kunnen opvullen...

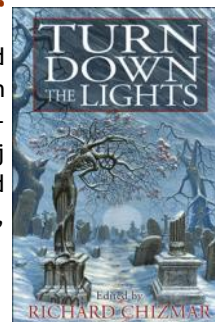
The Stand alweer zonder regisseur

Scott Cooper is alweer gestopt met het project voor de remake van The Stand bij Warner Bros.. Het is niet helemaal duidelijk waarom hij is vertrokken, maar bronnen zeggen dat het is omdat er creatieve problemen zouden zijn, of dat het komt door de potentiële rating van de film. Cooper wil een rating (beoordeling) waarbij hij het ruwe van Kings verhaal kan behouden, terwijl Warner er film van wil maken voor 12+. Maar het zou ook kunnen zijn dat het project zo groot is dat de studio niet zeker weet hoeveel films er nodig zijn om het hele verhaal te kunnen vertellen. Wat de reden ook mag zijn, Scott vertelde erover in een interview dat hij had met MTV news voor een andere film die hij maakte.

Summer Thunder

In Turn down the lights (samengesteld door Richard Chizmar) verschijnt een nieuw kort verhaal met de naam Summer Thunder, dat zal verschijnen bij Cemetery Dance. Er zijn zoals altijd weer verschillende versies te koop, variërend van \$35 tot \$750.

Every little thing turned out all right

King schreef een kort artikel over sport, dat in de Boston Globe verscheen. Je vindt het hier.

Remake

Pet Sematary

Variety heeft nieuws over Pet Sematary te melden: regisseur Juan Carlos Fresnadillo lijkt er klaar voor om terug te stappen in het horrorgenre voor Paramount's remake.

Matt Greenberg en David Kajganich schreven het script, terwijl Lorenzo di Bonaventura samen met Steven Schneider produceert.

Door: Danny Paap

Bezoek aan de filmset van Nona

Een dode politieagent ligt in de sneeuw naast z'n auto.
Zorgvuldig worden de stukjes schedel en de bloedspetters op z'n gezicht
aangebracht door de grimeurs.

Een laatste test met de camera en iedereen is er klaar voor.
3, 2, 1... Actie!

In de filmstudio's te Lint (vlak onder Antwerpen) vinden deze week
bijzondere opnames plaats. In studio 2 wordt namelijk gewerkt aan Nona, de
eerste Dollar Baby verfilming uit België. Ik kreeg de uitnodiging om een dag
te komen kijken bij de opnames.

Als ik samen met mijn echtgenote de studio binnenstap, wordt juist een politieauto met kentekenplaat uit Maine op
z'n plaats gezet. Regisseur Georges Terryn komt ons direct tegemoet.
"Welkom op de filmset van Nona!" grijnst hij enthousiast. "We hebben de moorden gisteren al opgenomen, maar we
gaan net beginnen aan een interessant camerashot."

Hij legt uit wat de bedoeling is: "De camera begint vlak boven de schouder van de dode politieagent, en zal dan
omhoog getakeld worden totdat er een totaaloverzicht te zien is vanuit de lucht."

Het lijkt een simpele opgave, maar bij de eerste paar testen blijkt dat de camera begint te zwaaien als hij een paar
meter boven de grond hangt. Terwijl de rest van de crew wat improviseert met de camera, laat Georges alvast wat
onbewerkte beelden zien die ze de afgelopen dagen hebben opgenomen. Het ziet er fantastisch uit.

Daarna is het tijd voor een kleine wandeling naar de makeup-room, waar juist de drie acteurs van die middag zitten.
We maken kennis met Lotte Vannieuwenborg (*Thuis*, *Danni Lowinski*), die de
prachtige Nona speelt. De naamloze hoofdpersoon wordt gespeeld door
Leonard Sillevs, die al een flink aantal korte films op z'n naam heeft staan.
Gabriel Constantin is de politieagent. De Engelse acteur grapt nog tijdens de
lunch: "I have to play a corpse, I probably shouldn't drink a double espresso
and a coke right now."

Terug in de studio vertelt Georges: "Ik wil dat de film een surrealistische uit-
straling heeft. Het verhaal biedt zoveel mogelijkheden; je kunt denken dat
Nona écht bestaat, of dat alles zich alleen maar in het hoofd van de naamloze
hoofdpersoon afspeelt."

Dan is het tijd om het ingewikkelde camerashot op te nemen. De camera is inmiddels gestabiliseerd en politieagent
Gabriel Constantin neemt plaats in de sneeuw naast de auto. Er wordt een flinke hoeveelheid bloed over z'n hoofd
gegoten. Een paar uur nadat we zijn binnengekomen, staat het shot er op. In de uiteindelijke film zijn het misschien
5 of 6 seconden.

Regisseur Georges Terryn (r) bekijkt nog wat beelden,
terwijl actrice Lotte Vannieuwenborg iets
overlegt met de dame van de make-up.

De auto wordt naar de andere kant van de studio
verplaatst, vóór het enorme *green screen*. De volgende
scène die vandaag wordt opgenomen zal later met
computeranimaties worden ingevuld.

Iedereen is vol passie bezig met de film, en het lijkt erop
dat dit een pareltje gaat worden.

Georges Terryn vertelt dat de film rond Pasen 2014 klaar
zal zijn, maar misschien pas in de zomer te zien zal zijn.
In ieder geval ruim op tijd voor ons volgende
Filmfestival!

Dan is het de hoogste tijd om afscheid te nemen.
Terwijl wij terugkijken op een fantastische dag en een
exclusieve blik achter de schermen, gaat achter ons de
productie onverstoord verder.

Merchandise

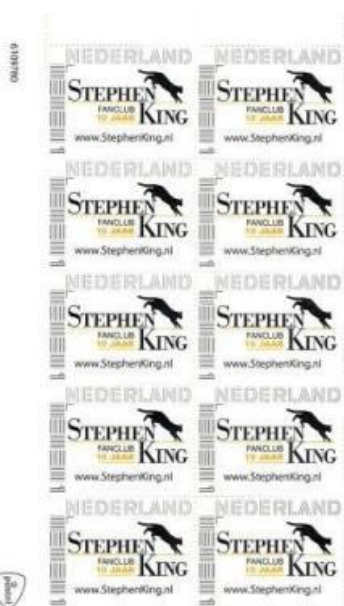

We hebben winkelwagenmuntjes in een prachtige uitvoering (1,25), er zijn postzegels (te koop per vel van 10 stuks, maar ook los – de 1e zegel kost 1,25 - elke volgende 1 euro). Deze hebben waarde 1 en zijn gewoon op je post te gebruiken.

Postzegels ook per stuk te koop!

Vergeet ook onze geweldige ijskrabbers voor je auto (of je diepvriesvak) niet!

Je vindt ze allemaal in de [fanclubwinkel!](#)

10 Jaar Stephen King Fanclub 21-09-2012

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (dank je wel!!) en word ook sponsor! Dank aan iedereen die boek(en) bestelde in onze shop!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen!

Stort een bedrag naar keuze op bankrekening NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

Help ook de Fanclub door je aanschaf!

bruna.nl

Ontdek het voordeel van **eci**

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij [Bruna](#) of [ECI](#), maar ook bij [Polare](#) (voorheen de [Slegte](#) en *) boekhandels) en [Boekentip.nl](#). Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij aanbieden online, en **niet alleen** voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of op de website!

Boekwinkeltje Stephen King Fans

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. En de boeken zijn al niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub! Er zijn ook **boekenleggers** en **armbandjes met bedels met een Stephen King thema** te koop in de winkel. Verzenden via DHL duurt wel iets langer, maar de kosten zijn ook lager: **Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHLpunt)** of **voor 5,50 aan de deur gebracht** (tegen 6,75 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dus scheelt dat ook voor jouw bestelling en jouw portemonnee!

Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

Kings Familiebedrijf -deel 2— Joe Hill

We kijken de komende maanden eens naar de familie van Stephen King. Deze keer komen Naomi King, Tabitha King en Owen King aan de beurt

Barbel Schmidt voor The New York Times

Vanaf links: Joe Hill, Tabitha King, Kelly Braffet, Owen King, Stephen King, Naomi King en Joe's hond, McMurtry. De familie kan nu opscheppen dat ze bestaat uit 5 schrijvers, waarvan er van vier dit jaar een boek verschijnt.

Door SUSAN DOMINUS

Gepubliceerd: 31 juli 2013

Vertaald door: Peter van Veen

Naomi

Het is een rare speling van het lot dat Stephen Kings eerste

kind, Naomi, geboren werd met een chronisch tekort aan het hormoon adrenaline. In de loop der tijd groeide ze uit tot een enthousiaste lezer, maar de kracht van haar vaders boeken was niet aan haar besteed want ontzetting, zo gelooft ze, is een emotie die ze moeilijk kan opwekken. Dus vroeg haar vader aan haar, toen ze nog een tiener was, wat ze dan wel leuk vond. Ze vertelde hem dat ze van draken hield en haar vader schreef het boek "De ogen van de draak" voor haar. Een fantasieverhaal compleet met een slechte, achterbakse tovenaer in het Koninklijke paleis. Hij droeg het boek aan haar op.

Als een jong meisje, ver voordat ze de Kings ontmoette, staarde Kelly Braffet naar die tekst. "En ik herinner me dat ik bij mezelf dacht: Wow, Naomi Kings leven moet echt te gek zijn," zo herinnert Braffet zich aan de Kings keukentafel. Naomi antwoordde op dezelfde, licht sarcastische toon die haar moeder met groot effect gebruikt, "Iedere minuut."

De voordelen van het zijn van een King, zijn uiteraard aanzienlijk en het is een hechte familie; maar er waren ook de moeilijke jaren van Stephen's verslaving, jaren waarin Naomi oud genoeg was om ze als pijnlijk te herkennen. En dan zijn er nog de vooroordelen die mensen hebben omdat ze nakomeling van Stephen King is. "Men verwacht altijd dat ik van het horrorgenre houdt en dat ik iets geef om monsters," zei ze. "En ik geef ook om monsters – ik geef heel veel om de theologische interpretaties over hoe we bevriend kunnen raken met onze monsters. Als we andere mensen demoniseren en van elkaar monsters maken en ons monsterachtig gedragen – en dat zijn capaciteiten die we allemaal bezitten – hoe worden we dan zelf geen monsters?"

Naomi klinkt, misschien, zoals Stephen geklonken zou hebben als hij, in een of ander alternatief universum, theologie was gaan studeren om een dominee te worden, zoals Naomi deed in 1999. Het was onontgonnen terrein in het King-huishouden. "Ik kan me werkelijk geen meer wereldse familie voorstellen dan de onze," zei Owen. Maar Naomi houdt vol dat het geloof er altijd al was: Tabitha's familie was katholiek en Stephen, die opgroeide met toegewijde christelijke familieleden, won prijzen op de zondagschool voor het voordragen van Bijbelverzen.

"Ik weet niet zeker of je kunt opgroeien met dat soort verhalen zonder dat ze je beïnvloeden en onderdeel gaan uitmaken van je dagelijks leven," zegt Naomi. En natuurlijk was de aanwezigheid van de AA (Anonieme Alcoholisten) in hun huis een onontkoombare

invloed, misschien geen religieuze, maar zeker een spirituele.

Hoewel Naomi helemaal tevreden is met de keuze die ze heeft gemaakt, schijnt de rest van de familie nog steeds te piekeren over hoe het komt dat ze geen fictie schrijft. "Ik denk dat Naomi mogelijk meer onder de indruk was van het schrijven van fictie dan jullie jongens ooit geweest zijn," zei Tabitha, doelend op Joe en Owen. "Zij heeft een bewuste keuze gemaakt om haar eigen expertise te vinden."

Stephen voegde daaraan toe: "Maar je weet dat je altijd goed was – ze was altijd goed. Ze schreef fantasieverhalen als een kind, ging daarmee door tot ver in haar tienerjaren en het was allemaal geweldig. Het moest alleen een beetje meer gekruid worden."

Naomi zuchtte – de aanmoedigingen waren goed bedoeld, maar niet op z'n plaats.

"Ik heb andere verhalen en dat zijn de verhalen die ik vertel. Het is gewoon een ander genre."

Zo zijn er de verhalen die ze met lezers deelt via haar online parochie. Er zijn ook de verhalen die ze creëert met haar hand-poppen, verkleed als avontuurlijke piraten, wiens belevenissen ze dan vastlegt op haar Flickr account.

Vervolg ->

- vervolg Kings Familiebedrijf -

“Het gaat over spelen en het komt totaal overeen met wie ik ben als een religieuze leider,” zegt ze, “maar dat is niet de manier waarop de mensen geleerd is om te denken.” Net als elk ander lid van haar familie zijn er verhalen in haar leven en die ondersteunen haar.

Hoewel ze dagelijks gebeden schrijft die ze op haar Facebook en in haar blog publiceert, zorgen Naomi's voortdurende gezondheidsproblemen dat een baan als fulltime dominee onmogelijk is. Ze werkt nu bij de Pietree Orchard, een winkel en gebouw vlak bij haar ouders, die het kochten in 2007 zodat het niet verbouwd zou worden in appartementen. Ze houdt van haar werk en hoewel ze veel verschillende soorten boeken leest, heeft ze nooit heimelijk gedroomd dat er een 600 pagina dik zombieverhaal aan haar brein zou ontspruiten. Er is een oud Hasidic verhaal dat Naomi graag aan iedereen vertelt over een op leeftijd zijnde geleerde met de naam Zusya. Eén voor één benaderen zijn studenten hem omdat ze zich afvragen of ze wel aan zijn verwachtingen kunnen voldoen. Waarom, vraagt er één aan hem, lijkt ik niet meer op Jacob? Waarom, vraagt een andere, ben ik niet meer zoals Mozes? Naomi glimlacht als ze het einde vertelt: “Als ik sterf gaat niemand mij vragen waarom ik niet meer op Mozes leek,” vertelt Zusya hen. “Ze zullen me vragen waarom ik niet zoals Zusya was.”

Het was een mooi verhaal. Ze vertelde het goed.

Tabitha

In 2003 won Stephen King de ‘Medal for Distinguished Contribution to American Letters’ en werd hij uitgenodigd om een toespraak te geven bij de ‘National Book Awards’. King besteedde ongeveer de helft van zijn lange toespraak aan het bedanken van zijn vrouw omdat zij altijd in hem is blijven geloven en voor de constante aanmoediging om te blijven schrijven. Zelfs toen ze het niet breed hadden, wonend in een caravan met twee kinderen en ze bij Dunkin’ Donuts werkte en hij ploegendienst draaide in een wasserij.

Je zou de indruk kunnen hebben dat Tabitha – Tabby, zoals ze genoemd wordt – een vrouw was die alles voor haar man over heeft, een vrouw die zich liefdevol opoffert voor de dromen van haar man, ten koste van haar eigen welzijn. Dat kan allemaal best waar zijn. Maar nadat ik haar gezien had in het gezelschap van haar familie kreeg ik toch het sterke gevoel dat, als ze King aanmoedigde om vooral door te gaan, dat dit zo was omdat ze niet gek was – ze had het oordeel van een eindredacteur en wist wat een goed verhaal was als ze het zag. Ze studeerden allebei aan de University of Maine in 1969 toen King haar een kort verhaal gaf om te lezen.

“Ik herinner me nog dat ik dacht,” zei ze, “van deze vent kun je nu een boek uitgeven.”

Een van Tabby's favoriete T-shirts is er een met de tekst, “Als ik praat, zou je aantekeningen moeten maken,” en dat is wat haar familieleden regelmatig doen.

“Toen ik ‘NOS4A2’ schreef, had het echt een somber slot en vond ik het artistiek verantwoord en hield er aan vast, wat er ook gebeurde – tot het moment waarop mam het las,” zei Joe, zittend aan de tafel met zijn familie.

“Ze zei, ‘Weet je, Joe, dat einde is echt niet passend’. Ik zei, ‘Aww, okay.’

Mijn artistieke integriteit duurde ongeveer 15 seconden aan de telefoon met mijn moeder.”

De feedback werkt twee kanten op. “Toen jij ‘Survivor’ schreef, Tabby, hebben we met z'n allen commentaar geleverd op het slot van dat boek,” herinnert Stephen zich.

“Yeah, en de veranderingen zorgden ervoor dat het een bestseller werd,” grapte Tabby, en snoof toen extra luid. Het boek kwam uit en werd daarna snel vergeten, ondanks dat “Library Journal” het een “overtuigend psychologisch drama” noemde, een boek dat thuis hoort in de meeste fictieverzamelingen.

Tabby, die inmiddels werkt aan haar negende boek, voelt zich absoluut slecht behandeld door de uitgeverijen, zo erg zelfs dat ze Joe aanmoedigde om een pseudoniem te gebruiken.

“De indruk dat het succes van Steve er voor heeft gezorgd dat ik ook werd gepubliceerd, kan niet worden weggenomen bij sommige mensen,” zei ze. Deze aanname, hoe logisch hij ook mag zijn, is niet juist: een trilogie van boeken die ze schreef en die zich afspeelt in Maine – ‘Pearl’, ‘The Book of Reuben’ en ‘One on One’ – is puur genieten (de auteur Jennifer Weiner zei dat ‘Pearl’ één van haar all-time favoriete boeken was).

Misschien was het de schaduw van haar man die haar tegenhield of misschien waren het dezelfde problemen waar zoveel schrijvers last van hebben – hun werk dat het midden houdt tussen literatuur en komedie, boeken zonder trucjes of opwindende locaties. Dat haar boeken niet meer bekend zijn doet haar zonen pijn, omdat zij beiden haar invloed op hun werk net zo sterk vinden als die van hun vader.

“Tenminste, ik hoop dat dat waar is,” zegt Owen. “Haar gevoel van plaatsen, haar gevoel voor karakters – het is gewoon zo sterk.”

Vervolg ->

- vervolg Kings Familiebedrijf -

Als Tabby al iets van heiligenstatus heeft in het King-huishouden, dan is dat niet alleen omdat ze hem volledig steunde toen hij jong en wanhopig was, maar ook omdat ze dreigde te vertrekken, jaren later, toen hij beroemd was en een volwaardige alcoholist met een cocaïneverslaving. In 1987 organiseerde Tabby een interventie waarbij alle drie de kinderen – Naomi, toen 17, Joe, 15, en Owen, 10 – aanwezig waren. Het enige dat Owen op dat moment wist was dat zijn vader enorme hoeveelheden alcohol consumeerde – maar het zou zo maar kunnen dat hij aannam dat iedere vader dat deed. Tabby legde aan iedereen uit dat als hun vader niet zou beloven dat hij niet meer zou drinken, ze hem zou vragen om te vertrekken. “Ik wilde niet liegen tegen mijn kinderen,” zei ze. “Ik heb liegen eigenlijk nooit zo goed begrepen, want het enige wat je doet is het moment uitstellen waarop onthuld wordt dat je een leugenaar bent.” Terwijl de familie al die jaren later deze interventie bespreekt wordt de sfeer bijna bedrukt. “Het was angstaanjagend,” zei Naomi. “Zouden we nog wel een vader hebben?”

Het duurde ongeveer twee jaar, maar uiteindelijk hield King op met drinken. Vanaf dat moment was er een periode van rust en kalmte, tot 1999, toen King getroffen werd door een serie van bijna fatale gebeurtenissen. Wandelend op een landweggetje in de buurt van zijn huis, werd hij aangereden door een bestelwagen die hem 4 meter wegslingerde en wat ervoor zorgde dat de botten in zijn linker onderbeen leken op “een stel knikkers in een zak,” zoals één van de artsen het beschreef.

Gedurende de maanden van herstel leed hij aan chronische pijn en in die tijd ontwikkelde hij een verslaving aan pijnstillers, waar hij ook weer van afkickte. En ten slotte kreeg hij een longontsteking waarmee hij werd opgenomen in het ziekenhuis, binnen 24 uur nadat hij zijn vrouw alle lof had gegeven in zijn toespraak op de ‘National Book Awards’. “De longarts was er niet zeker van of hij de volgende ochtend wel zou halen, maar dat is precies wat hij wel deed,” zei Tabby. “Ik heb ‘m verteld dat ik dat niet nog een keer wil meemaken. Het was gewoon te zwaar.” Er was een moment gedurende het interview toen één van de King-kinderen over een boek aan het vertellen was dat Stephen zich naar zijn vrouw draaide en haar hand pakte. Hij nam hem stevig vast en ze deden beiden hun ogen dicht en bogen zich naar elkaar toe, als in gebed. Toen hem later naar dat moment gevraagd werd kon Stephen zich niet herinneren wat dit moment geïnspireerd had – misschien wel helemaal niks. “Soms pak ik gewoon haar hand,” zei hij. “We zijn altijd intiem geweest, Tab en ik. Ik houd van haar.”

Owen

Owens eerste boek, ‘Double Feature,’ begint met een jonge man die plotseling ontwaakt uit een droom: “Een schaduw groeide, groeide en groeide, zijn reusachtige schouders steken buiten de fel verlichte deuropening.” De jonge held raakt in paniek. Zijn hart klopte “in zijn vingers en zijn tenen, achter z’n ogen en onder z’n tong. Hij was bang.” Dan spreekt de schaduw: Het is de vader van de jongen; hij heeft zijn zoons script gelezen; hij wil wat opmerkingen met hem delen.

Die ene pagina – met zijn komische verwijzing naar de angst van beïnvloeding, naar de schaduw die de lezer waarschijnlijk in zijn gedachten heeft – is zo dicht bij het schrijven van echte horror als Owen King ooit zal komen. Het genre trekt hem niet; tegen de tijd dat hij tien jaar oud was, was hij voldoende blootgesteld, zo voelde hij het. Via zijn vader’s films had hij genoeg gezien aan van wormen vergeven lijken en afgehakte hoofden om hem ‘een beetje angstig’ te maken. ‘Double Feature’ doet meer denken aan Nick Hornby dan aan Stephen King, het verhaal volgend van een ambitieuze Indonesische filmmaker – de zoon van een goed bekende B-film acteur – wiens meest geliefde project een cultklassieker wordt om al de verkeerde redenen.

Owen houdt vol dat elke overeenkomst tussen karakters uit het boek en welke levende of overleden personen dan ook puur toeval is, behalve als het gaat om Orson Welles. Maar het emotionele raamwerk lijkt duidelijk gebaseerd op bekende zaken uit zijn eigen omgeving. “Ik denk dat het om compleet andere gegevens gaat,” zegt zijn vriend Tom Bissell, een cultuurcriticus, “maar het gaat over invloeden en het gevoel om soms gevangen te worden binnen die invloedsfeer. En ik denk dat op een soort wonderlijke manier dit een boek een soort van ontsnappingstruc is – en het is hem gelukt.”

Vervolg ->

- vervolg Kings Familiebedrijf -

Tabby staat sympathiek tegenover de wens van hun kinderen om hun eigen territorium af te bakenen, maar vindt ook dat hun 'last' nou niet zo ongewoon is. "Iedereen heeft ouders en daar krijgen ze iets van mee," vertelde ze aan mij. "Soms zijn het de kinderen van een dokter die worstelen met de vraag: Is vader ooit thuis of verwacht vader teveel van ons? Of misschien ben je het kind van de alcoholist van het dorp of van de dorpsdominee. Je bent het kind van iemand die altijd een schaduw over jouw leven heeft geworpen, van wie je jezelf zult moeten onderscheiden."

Owen heeft jaren besteed aan het kijken naar B-films in het kader van onderzoek voor het boek en staat bekend bij zijn vrienden als iemand die voor altijd in staat is om alle films die hij gezien heeft te noemen, terwijl hij van de derderangs acteurs die erin spelen ook nog hun andere, meer obscure werken kan noemen. Hij deelt deze kwaliteit met zijn broer en vader.

"De King-mannen lijken niet alleen in staat om sneller te lezen, te schrijven en toespelingen te maken dan de rest van ons – ze schijnen ook sneller TV te kijken, sneller naar muziek te luisteren, ze tarten de consumptiewetten," zegt Joshua Ferris, een schrijver en goede vriend van Owen. Van de twee broers is Joe de meer enthousiaste fan-jongen – stel je hem voor terwijl hij zijn favoriete 'Jaws' T-shirt draagt, omdat 'Jaws' één van zijn vier favoriete films is. Owens meest favoriete T-shirt ooit, ter contrast, was voor een inmiddels opgeheven meisjesmagazine en daar stond op, 'Jane: Everything Great About Being a Girl.' Hij droeg het toen hij Kelly's ouders voor de eerste keer ontmoette.

Net zoals Joe, was Owen, toen hij nog jong was, vaak in gesprek met zijn vader en spraken zij over boeken – in zijn geval, om uit te vinden wat ervoor zorgde dat een Flannery O'Connor verhaal goed was en hoe hij zijn eigen verhalen kon verlevendigen. Hij genoot van deze sessies, maar niet omdat hij al het idee had dat hij een schrijver wilde worden. "Het was iets dat ik mijn vader had zien doen met mijn broer en ik wilde er ook bij horen," vertelde hij me. Veroorzaakt door zowel zijn temperament als door de onderwerpkeuze is Owens huidige relatie veel minder intensief dan die van Joe, die feedback krijgt op al zijn versies van verhalen door zijn beide ouders en regelmatig belt om over schrijven te praten. "Ik heb een veel meer normale relatie met mijn ouders," zegt Owen. "Ik ben op zoek naar onvoorwaardelijke liefde van mijn ouders. Ik ben niet bijzonder geïnteresseerd in heftige literaire kritiek van hen."

Tijdens een publieke gelegenheid kreeg hij die kritiek toch. In een interview met dit blad in 2000 karakteriseerde zijn vader Owens vroegere werk als "smaak-van-de-maand, New York relaties." Owen was toentertijd boos, maar neemt het hem nu niet meer kwalijk, beschermt hem zelfs. "Yeah, dat was niet het fijnste moment," zei hij. "Mijn vader had er echt spijt van. Maar het is lang geleden en wat ik doe wordt nu beter begrepen door mijn ouders." Zijn vader heeft zijn excuses aangeboden en Owen, die bezig was af te studeren aan de universiteit van Columbia, bleef schrijven. Toen hij daar studeerde hebben professoren aan Columbia twee maal zijn vaders werken volledig afgekraakt terwijl Owen daar bij was. Hij leerde dat als hij een schrijver ging worden, hij er behoorlijk zeker van moest zijn dat hij zijn eigen stijl kon vinden, ongeacht wie hem ook vertelde wat fictie zou moeten zijn. Toen Owens roman uitkwam veranderde Stephen zijn website in een enthousiaste reclame: Als je in de stemming bent om je een breuk te lachen, zei hij op zijn eigen wijze, "dan zal 'Double Feature' daarvoor zeker zorgen en ook nog zonder pijn."

Owen kan er mee leven dat hij minder boeken verkoopt dan zijn broer of vader, zij hebben beiden de meentat hiervoor uitzonderlijk hoog gelegd. "Ik denk dat mijn broer en vader beiden meer gedreven zijn om succesvol te zijn dan ik," zei hij. "Ik wil gewoon genoeg boeken verkopen, zodat ik voor mezelf kan rechtvaardigen om te blijven schrijven." Als de jongste van de kinderen en degene die thuis bleef in plaats van naar een internaat te gaan, werd hij vaker dan hen blootgesteld aan de groeiende beroemdheid van zijn vader – het constante klikken van de camera's overall, de vreemdelingen die hen altijd benaderden. "Ik wil zo succesvol mogelijk zijn, maar ook nog een privéleven hebben," zei hij, "en ik denk dat mijn ambities ietwat gelimiteerd worden door dat verlangen."

Zijn broer, aan de andere kant, omarmt de aandacht van het publiek. Hij poseerde recent nog voor een fotoserie waarin hij uitbeeldt dat hij wordt gewurgd en gestoken door fans, die hij vervolgens op zijn Twitter account publiceerde. Owen bewonderde het project maar begreep niets van het idee. "Ik wil niet gewurgd worden door een vreemdeling," zei hij. "Zelfs niet als we maar doen alsof."

-> Volgende keer: Stephen King

Lucky Quarter

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Vicky Smets

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons Maandelijks Mailing Magazine te ontvangen heeft daardoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Vicky maken we blij met de enige echte Stephen King Fanclub ijskrabber en een winkelwagen muntje!

Hoe lang ben je al King-fan, Vicky en hoe is dat zo gekomen?

Rond mijn achttiende een eerste boek ontdekt en meteen fan van de "sfeer", een kleine twintig jaar dus... Een van de gezinnetjes waar ik vroeger bij ging oppassen had een hele boekenkast vol spannende boeken staan oa. dus Stephen King. Daar mocht ik er eentje van lenen. Ik werd "geprikkel" en zo is het begonnen :-). Korte tijd later heb ik mijn eerste boek gekocht (Schemerwereld) ... en zo kreeg ik de smaak te pakken!

Werk/School: Leidinggevende in een kinderdagverblijf

Leeftijd: 37 jaar **Woonplaats:** Rotselaar (België)

Wat is je favoriete boek en waarom?

Zo een moeilijke vraag... ik moet kiezen tussen Pet Sematary en Misery... Van beide had ik eerst de film gezien (wat ik nu absoluut niet meer doe, maar toen was ik nog jonger...) maar ik was geschokt bij het lezen van Misery... dat boek is me het meeste bijgebleven en dus denk ik dat dit mijn favoriete is... maar er zijn zoveel goede :-)

Wat is je favoriete film en waarom?

Dan kies ik hier voor "Pet Sematary"! De sfeer, de acteurs, de kleine Gage, ... griezelig gewoon, meer kan ik daar niet over zeggen!

Verzamel je boeken of films van Stephen King? Zo ja: hoe groot is je verzameling?

Natuurlijk verzamel ik de boeken van Stephen King! Films verzamelen heb ik ook een tijdje gedaan, maar daar heb ik nu minder behoefte aan... Ik probeer telkens als er een boek uitkomt direct een eerste druk te kopen. Ik probeer van elk "verhaal" een boek te hebben. Ik hoef niet elke pocketversie van 1 bepaald boek te hebben. Engelstalige hardcovers vind ik leuk om te hebben. Toen mijn man voor zijn werk naar Amerika ging, heeft hij ook een "echte" hardcover meegenomen, alsook een luisterverhaal van ginder! Ik heb dus niet alles, zeker niet, maar hier en daar toch iets speciaals. Ik denk dat ik een vijftig boeken heb ongeveer... of meer... Ik moet dringend mijn boekenkast eens op orde maken zodat ik ze eens kan tellen! :-)

Welk boek of film ontbreekt er nog in je verzameling?

Als ik de boekenlijst bekijk, zijn er nog weinig die ik niet heb (1 verhaal/verschillende covers), maar ik zou toch graag de Donkere Toren-reeks in eenzelfde versie hebben. Oh ja, Dr Sleep, maar dat komt binnenkort in orde.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

Natuurlijk google je Stephen King als je fan bent, dus ik ook. En aangezien ik beter Nederlands dan Engels versta klikte ik al gauw naar de Nederlandse fanclubsite. Heel vlug me ingeschreven op Kings Things, maar al vlug was ik verlaafd aan het forum. Ik denk dat dit zo voor mijn dertigste was. Zo ben ik ook naar de Fanclubdag gekomen. Maar toen kwamen er kindjes en is het forum wat achteruitgeschoven, en is er ook jammer genoeg wat minder tijd om te lezen... komt wel weer! :-)

Welke andere schrijver(s) lees je graag?

Ik probeerde de boeken van Dean Koontz te lezen maar ik vind dat hij te veel details schrijft zodat er nog weinig overblijft voor je eigen fantasie. Boeken van het paar Nicci French heb ik een tijdje graag gelezen, maar raakte het beu. Het boek van Thomas Olde Heuvelt (PhantasAmnesia) dat ik ooit gekocht heb op de fanclubdag kon me wel bekoren! Misschien moet ik maar wat meer van hem gaan lezen :-). Voor de rest geen favoriete schrijver anders...

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

Natuurlijk zal iedereen hetzelfde willen: maar misschien allemaal samen een date met Stephen King? Misschien kunnen we dan naar een Chinees restaurant gaan waar ze gelukskoekjes uitdelen—als ik mijn fantasie mag laten gaan :-)

Als je SK één vraag mocht stellen, wat zou je dan willen weten?

Welk personage/wezen uit je boeken mag er zeker wel of absoluut niet in je huis komen... ?

Heb je tips voor de fanclub?

De laatste 1 aprilgrap omzetten in de realiteit want ik vond het best grappig :-)

MOVIE MISTAKES

Ken je het? Je zit een film te kijken en je denkt: hier gaat iets mis...

Nou, dat gebeurt vaker dan wij weten of denken.

Een voorbeeld: de acteur staat voor de spiegel, en in de spiegel zie je de hele cameracrew staan.

Op deze pagina nemen wij je mee op zoek naar de fouten in verfilmingen van Stephen King verhalen. Misschien heb je ze zelf al ontdekt? Of misschien ga je nu juist de film nog eens kijken om te kijken of jij hetzelfde foutje ziet. Er is veel te ontdekken, kom ga met ons mee en duik de film in zoals je misschien nog nooit hebt gedaan...

AANTAL
FOUTEN:

49

1408

Mike Enslin is een niet al te succesvolle schrijver van boeken over bovennatuurlijke fenomenen. Als research voor zijn nieuwe boek gaat hij op zoek naar de beruchte kamer 1408 in een New Yorks hotel. Vastbesloten te bewijzen dat de verhalen rondom de kamer een mythe zijn, schrijft hij zich in als gast, ondanks waarschuwingen van Mr. Olin, de hotel-eigenaar.

Deel 1:

- Mike geeft het eerste hotel waarin hij verblijft in eerste instantie zes skulls, hij zegt dan "screw 'em five skulls". Maar als je naar zijn mond kijkt zegt hij "fuck 'em".
- Als Mike voor het eerst 1408 binnenkomt zijn er drie schakelaars voor het licht, hij klikt er twee aan. Een paar seconden later komen de schakelaars weer in beeld, maar nu zijn er andere ingeschakeld.

- Het luciferdoosje in de asbak in kamer 1408 verandert van positie als Mike de eerste keer de kamer binnenkomt.
- Terwijl de bevroren kamer instort, veranderen de rode lamp en de tafel ernaast steeds van positie tussen shots.
- De positie van de handdoeken die worden gebruikt om het lekken van de kraan te stoppen verschilt van het moment dat Mike de badkamer verlaat en een paar seconden later terwijl hij aan de telefoon is.
- Als Mike zijn laptop open doet staat zijn scherm schuin naar achter, in het volgende shot staat het scherm rechtop.
- Wanneer Mike zijn post aan het nakijken is hangt er een lokje haar boven zijn rechter oog, totdat hij een interessante brief tegenkomt dan zit zijn haar ineens weer perfect.
- Als Mike de hoteleigenaar Mr. Olin voor de eerste keer spreekt heeft Olin een zakdoekje in zijn borstzakje. Dit steekt er met twee punten uit. Maar nadat Olin aan Mike het verhaal vertelt over de vader die een rotzak was, steken er ineens drie punten van de zakdoek uit zijn borstzakje, dit blijft zo tijdens het hele gesprek en ook nog in de lift.

-> vervolg

DOOR: MIM & JEROEN

MOVIE MISTAKES

1408 VERVOLG

- Als we door Mike zijn ogen naar de microfilm kijken gaan de pagina's van rechts naar links, zodra we zijn gezicht door de lopende film zien gaan de pagina's nog steeds van rechts naar links terwijl dit door de veranderde kijkhoek van links naar recht had moeten zijn.
- Nadat Mike zijn hand door het glas heeft geslagen, bonst hij op de kamerdeur, hierbij laat hij een bloedspoor achter op de linkerkant van de kaart. Later in de film zit er bloed aan beide kanten van de kaart.
- Als Mike zijn huilende dochter in zijn armen houdt veranderen de bloedsporen uit zijn neus en oor constant tussen de scènes.
- Als Mike door het raam weer binnenkomt, gaat hij liggen met zijn linkerarm naast zijn hoofd, na een paar seconden is hij in een andere positie zonder dat hij hem bewogen heeft.
- Als Mike bevroren de laptop open doet verandert de positie van de lamp erachter tijdens de verschillende shots.
- Aan het eind als de vrouw het pakket brengt zit de rechtekant van de deksel naar beneden, in het volgende shot staat de deksel omhoog. Zij heeft het niet open kunnen doen omdat ze het pakket aan de onderkant vasthoudt.
- Halverwege de film loopt Mike door de kamer, hierbij stoot hij een rode vaas om, een seconde later staat 'ie er weer.
- Als de klok start en Mike laat schrikken wisselt de klok van een vooraanzicht naar zij aanzicht.
- Mike trekt de stekker uit de radio en stoot een fles van de tafel, als hij de telefoon oppakt en meldt dat hij geen sandwich had besteld staat de fles er weer.
- Tijdens de regenbui in het begin van de film zie je een deel van de weg waar geen regen valt, als Mike zijn truck stopt verandert de camerahoek en valt er wel regen op dat deel van de weg.
- Als Mike in de zolderkamer van "The Weeping Beach Inns" op het bed gaat zitten is het niet opgemaakt, de volgende scene weer wel en vervolgens weer niet opgemaakt.
- Als Mike uit de lift stapt staat hij tussen de liftdeuren en een donker beeld dat halverwege de gang staat een stukje achter hem. Als de liftdeuren sluiten is de positie van Mike veranderd. Hij begint nu te lopen en moet langs het standbeeld dat eigenlijk al achter hem lag.
- Als Mike met de botenlak bezig is ziet hij er keurig en droog uit, zodra hij zich omdraait en gaat zitten is hij bezweet en zit zijn haar in de war.

- Als Mike de telefoon bereikt en de receptionist hoort vragen of hij uit wil checken ligt de telefoon eerst met de hoorn naar beneden op tafel en in het volgende shot met de hoorn omhoog.
- Als Mike bevroren op de grond ligt zie je de cognacfles steeds van verschillende kanten.
- Als Mike bij The Blue Dolphin aankomt passeert hij een man in een blauw shirt bij de hoofdingang, in het volgende shot is deze man verdwenen.
- Als Mike door het plafond naar beneden valt landt hij op zijn rug, een seconde later zie je dat hij op zijn achterwerk op een tafeltje valt.

Heksengroepie van Rob Baetens

door
Marco

Oorspronkelijke
titel:
Heksengroepie

Uitgever:
Kramat

Jaar van uitgifte:
2013

Aantal pagina's:
278

ISBN:
9789079552979

Link/urls:

Uitgeverij

Auteursite

Heksengroepie van Rob Baetens maakt deel uit van een reeks van zes jeugdboeken. Eerder is al verschenen Heksengriep. De doelgroep waar Baetens (Lokeren, België, 1956) met deze serie op mikt is de jeugd vanaf negen jaar. In het dagelijks leven is hij leraar, schrijven doet hij veelal in de avondurtjes en ook 's nachts. Elles het heksenkind staat centraal, samen met haar beste vriend Henkie. Hij is geen heksenkind, maar kan ontzettend goed leren en weet heel veel over van alles en nog wat. Dit maakt dat hij vaker dan hem lief is gepest wordt door andere kinderen uit de klas. Gelukkig neemt Elles het dan voor hem op en ze leert hem ook wat heksenkunsten.

Heksengroepie begint wanneer er een sportdag op school wordt gehouden.

Voor Henkie is dit een dag waar hij enorm tegenopkijkt, want hij is zo stijf als een hark. Hij neust liever in schoolboeken. Meester Hans, de fanatieke sportleraar, heeft er het meeste zin in en probeert de leerlingen tot grote hoogtes te laten stijgen. Tot zijn grote verbazing gebeurt dit letterlijk tijdens het hoogspringen. Als Henkie omhoog springt, dan kan hij niet meer stoppen. Elles en de mysterieuze juf Vicky kijken met een geheimzinnige glimlach toe. Voordat meester Hans doorheeft wat er aan de hand is, zweeft de hele klas, inclusief hijzelf, en stijgen ze allemaal op. Het is het begin van een groot avontuur. De hele klas vliegt mee voor een sprong naar de donkere kant van de bloedmaan. Tijdens deze reis zal Elles al haar paranormale krachten aan moeten wenden om alle avonturen tot een goed einde te brengen. Temeer omdat ze de schuwe Geheime Geestvlinder wil opsporen. Tijdens deze reis laat Baetens zijn fantasie de vrije loop. Elles, Henkie en de klas komen de vreemdste wezens tegen met de meest uitzonderlijke namen en die over de raarste vaardigheden beschikken. Baetens kan zich in die zin goed in kinderen verplaatsen, want voor hem is letterlijk niets te gek en hij creëert een wereld waar logica niet bestaat en zelfverzonnen wezens de scepter zwaaien in de ruimte. Dit geeft het verhaal zijn eigen dynamiek, de wereld waarin je je als lezer bevindt is volstrekt gek en uniek. De reis naar de bloedmaan biedt de auteur de kans om op een speelse manier wat educatieve elementen in het verhaal in te passen. Als de groep op een gegeven moment de aarde vanuit de ruimte ziet, wordt er aandacht geschonken aan bv. de opwarming van de aarde. Zwevend in de ruimte wordt het probleem van ruimteafval zelfs benoemd.

watleesjij.nu

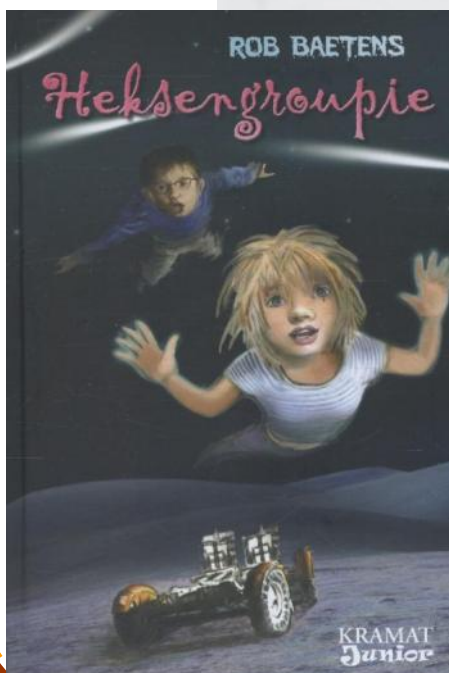
Cijfer:

6½

Het is te merken dat de auteur leraar is. Hij maakt graag gebruik van taalkundige spitsvondigheden en fonetische namen (Don Kie Sjot). Hoewel er genoeg gebeurt, heb ik niet altijd het gevoel gehad dat ik middenin een spannend verhaal zat en zelf aanwezig had kunnen zijn bij de gebeurtenissen. De dialogen zijn her en der wat aan de warrige kant, soms moest ik echt even teruglezen wie aan het woord was. Lijkt me niet handig voor een 10-jarige. Het boek kent een geheel eigen jargon en taalgebruik, iets wat niet altijd even goed uit de verf komt. Het is oké om het taalgebruik aan te passen aan de doelgroep,

maar soms schiet Baetens daar naar mijn idee in door. Ik las iets te vaak retecool/vetcool/supermegacoolkeinig en meer van dat soort turbotaal. Verder vraag ik me af of leerlingen in België zo vaak Engels in hun spreektaal gebruiken als de kinderen in *Heksengroepie*. Zo af en toe een woord lijkt me geen probleem, maar het evenwicht is ook hier soms afwezig. Complete zinnen die net zo goed (en misschien wel beter/mooier) in het Nederlands tot hun recht komen, maken het voor de jeugdige lezer er niet altijd gemakkelijker op.

Samenvattend kan ik zeggen dat de fantasie van Baetens absoluut zijn sterkste troef is in dit boek. Als je je als kind mee laat voeren in deze bijzondere ruimtereis en onbevangen meegaat, dan kan het best een leuk boek zijn. Ik vraag me tegelijkertijd wel af of de manier waarop het verhaal wordt verteld de beleving niet in de weg staat. Een overdaad aan jargon, teveel Engelse woorden en een soms warrige verhaallijn zorgen voor te veel storing, wat de leespret niet ten goede komt. Dit betekent niet dat er niets leuks te beleven valt of dat het een compleet onleesbaar boek is. Ik denk alleen dat er meer in had gezeten. Zou een 9-jarige zich dit ook afvragen?

Poppenspel van Mo Hayder

door **Chrissy**

Oorspronkelijke titel:
Poppet

Uitgever:
Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2013

Aantal pagina's:
408

ISBN:
paperback
9789024560608

Link/urls:
[auteurssite](#)

Ooit getipt door Stephen King zelf, ben ik ook boeken van Mo Hayder gaan lezen. *Vogelman* was het eerste, al snel gevolgd door *De Behandeling*, *Rot*, *Diep*, *Huid*, *Ritueel*, *Duivelswerk* en *Tokyo*. Zo blijkt Hayder de kunst van het thrillerschrijven goed te verstaan. In zes daarvan heeft inspecteur Jack Caffery een hoofd- of bijrol. Hayder schrijft vaak over de duistere kant van het leven, als psychopaten de vrijheid hebben om hun slechte en vaak gruwelijke ideeën tot uitvoer te brengen. Altijd verrassend, soms bikkelhard. Vol plezier begon ik dan ook aan *Poppenspel*, en ben niet teleurgesteld.

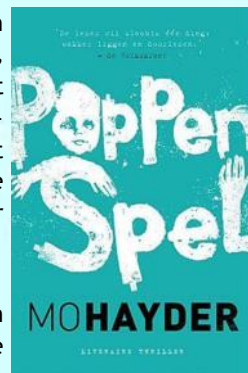
Als onverklaarbare stroomstoringen leiden tot een serie gruwelijke incidenten op de beveiligde krankzinnigenafdeling van Amberly, slaat de angst van de patiënten over op de medewerkers. Ondanks de aanzwellende hysterie probeert psychiatrisch verpleegkundige AJ de rust te handhaven. Inspecteur Jack Caffery (en die kennen we uit eerdere boeken) is op zoek naar het lichaam van een vermiste vrouw, die we weer kennen uit het boek *Huid*. Hij weet precies hoe het voelt als je er niet in slaagt iemands geliefde te vinden. Als AJ Caffery vraagt of hij kan helpen bij de problemen in Amberly, moeten beide mannen een bittere waarheid accepteren - voordat ze het pure kwaad in de ogen kunnen kijken.

Een leuke flaptekst, die me nieuwsgierig maakte naar de link met de titel, *Poppenspel*. Je zit meteen in het verhaal, dat begint met het karakter Monstermoeder, een van de patiënten in Amberly. Zij is heel erg bang van 'De Maud', dit zou de naam zijn van de geest van een oud-directrice, die patiënten strafte door op hun borst te gaan zitten en ze dan dwong te eten of te drinken. Een van de hoofdpersonen is AJ, die verliefd is op directrice Melanie en moeite heeft om het (nacht) dienstrooster ingevuld te krijgen omdat de medewerkers ook bang zijn geworden na alle vreemde dingen die gebeuren en waarbij patiënten vermoord zijn. Hij schakelt de ons al bekende Jack Caffery in om hen te helpen.

Maar Jack heeft wat anders aan zijn hoofd: Phoebe 'Flea' Marley. Die heeft ooit het lijk van Misty Kitson verstopt en hij wil dat ze het aan hem overdraagt zodat hij de moeder van het meisje de rust kan geven en afscheid kan laten nemen van haar dochter. Daarnaast is hij belast met het vinden van Isaac Handel, een vrijgelaten patiënt (die zijn ouders op zulk een gruwelijke manier vermoordde dat het hele dorp het er nog over heeft) die eigenlijk niet vrijgelaten had mogen worden. Waar is hij? En wat heeft hij te maken met de voorvallen in de kliniek? Dat verhaal geeft de vaart in het boek, terwijl de zoektocht naar Misty teruggrijpt naar het verleden en een verhaal wordt binnen dit verhaal. Wie *Huid* heeft gelezen weet wie de dader is van de moord op Misty. In *Poppenspel* is het verhaal rondom 'Flea' lang, en eigenlijk een vertragende factor, die mooi wordt gebracht, met mooie dialogen en waarbij haar tegenzin om het juiste te doen lang wordt uitgerekt voor ze een beslissing neemt.

Uiteindelijk komt het allemaal bij elkaar. De opbouw is lang, maar je leert daarbij de personages en omstandigheden kennen en dat is alleen maar prettig. Het verhaal wordt van diverse kanten bekeken en belicht, waarmee je ook inzicht krijgt in hoe de karakters zich werkelijk voelen en waarom ze dingen doen. Het meeste draait om wat er aan de hand is in Amberly, en AJ en directrice Melanie (en hun romance) hebben mooie hoofdrollen in het verhaal. Het is een heerlijk en meeslepend verhaal met een onverwacht, hard einde, zoals Mo Hayder dat wel vaker doet. Ik was verrast met dit plot en de dader is toch iemand anders dan ik voor ogen had. Het plot is goed in elkaar gezet, en het heeft een overtuigende en verrassende ontknopning.

Het is bekend dat een verhaal met Jack Caffery wordt verfilmd in Vlaanderen. Het verhaal *De Behandeling* wordt door Hans Herbots geregisseerd en door Carl Joos geschreven. Geert van Rampelberg speelt Caffery, die de naam Nik Cafmeymer meekreeg in België.

Cijfer:

8.5

Doctor Sleep van Stephen King

door John W.

Oorspronkelijke

titel:

Doctor Sleep

Uitgever:

Scribner

Jaar van uitgifte:

2013

ISBN

hardcover

978-1476727653

Zodra de Amerikaanse e-book-versie van Dr. Sleep binnen was, ben ik erin begonnen. Ik moet hier meteen bekennen dat ik tegenwoordig digitaal lees. Uiteraard schaf ik de fysieke boeken nog allemaal aan, maar die kunnen nu ongelezen en puntgaaf de kast in. Als ik mijn adem lang genoeg had kunnen inhouden, had ik het boek in één ademteug uitgelezen, maar daarvoor was het verhaal met 544 pagina's iets te lang. Daar is overigens niets mis mee; van mij had het best nog iets langer mogen zijn.

Jaren geleden, tijdens één van zijn signeersessie's, vroeg iemand King wat er eigenlijk gebeurd was met Danny Torrance, het kleine jongetje uit het verhaal *The Shining* (1977). Die vraag liet hem niet los en hij wilde het zelf ook graag weten. Toen King hoorde over Oscar, een therapeutische kat die de dood van terminale patiënten kan voorspellen, legde hij de link met Danny Torrance en kreeg het verhaal voor hem vorm.

Let op! De volgende alinea's bevatten enkele milde spoilers. Dus als je écht niets wilt weten voor je aan het verhaal begint, stop dan hier met lezen.

Het verhaal van Dr. Sleep pikt Dan Torrance op als hij op weg is naar New Hampshire, inmiddels een man van middelbare leeftijd, worstelend met een alcoholverslaving, net als zijn vader. Waar hij altijd gezworen had nooit in zijn vader's voetsporen te treden, is het hem toch gewoon overkomen. Na een nieuw dieptepunt, waarbij hij een alleenstaande moeder van haar laatste geld besteelt (iets wat hem nog lang zal achtervolgen), vertrekt hij met de bus richting het oosten. In het plaatsje Frazier vindt hij rust, hulp in zijn strijd tegen de drank, vriendschap en een baan in een hospice als stervensbegeleider van terminale patiënten. Dankzij zijn bijzondere gave (the shining/het licht) helpt hij deze mensen bij een zachte overgang naar het hiernamaals. Hieraan dankt hij ook zijn bijnaam: Dr. Sleep.

Hij leert op een bijzondere manier Abra Stone kennen, een meisje dat dezelfde gave heeft, alleen vele malen sterker dan hijzelf ooit heeft gehad. Er zijn echter ook anderen, verenigd in een groep met de naam 'The True Knot' (de ware knoop), die van het bestaan van Abra weten. En zij willen koste wat kost Abra hebben. Want zij leven van 'Steam' (het licht), dat vrijkomt wanneer mensen die the shining bezitten sterven. Hoewel zij schijnbaar onsterfelijk zijn, wordt hun voorraad voedsel schaarser en zou de dood van Abra hen weer voor lange tijd kunnen voeden. Met behulp van Dan en anderen gaat Abra de strijd aan met deze monsters.

Omdat het verhaal eigenlijk een vervolg is op *The Shining*, refereert King in het verhaal uiteraard aan gebeurtenissen, personages en lokaties uit dat verhaal, maar ik denk dat het niet storend is als je het verhaal van *The Shining* niet kent. Uiteraard wil je het na het lezen van Dr. Sleep alsnog lezen om de referenties beter te begrijpen.

King geeft opnieuw veel aandacht aan de problemen rond alcoholisme, waar hij natuurlijk als geen ander over kan schrijven. Soms misschien een beetje teveel, maar het verklaart wel veel over het doen en laten van protagonist Dan Torrance. Volgens sommige recensies laat ook dit verhaal veel vragen onbeantwoord en lijkt het alsof King het verhaal wat te gehaast heeft willen afmaken. Als hij het verhaal en de achtergronden van enkele personages uit het verhaal wat meer zou hebben uitgewerkt, had het boek ook twee keer zo dik kunnen zijn, meer het formaat van *Under The Dome*. Zo wordt de organisatie van The True Knot maar beperkt neergezet, zonder dat we echt weten wie ze zijn of waar ze vandaan komen. En ook de relatie tussen Dan en Abra blijft erg oppervlakkig, waardoor het offer dat ze bereid zijn voor elkaar te maken wel erg groot lijkt.

Maar laat dit je niet weerhouden en ervaar het zelf; Dr. Sleep is een geweldig, meeslepend en spannend verhaal, waarmee King weer heeft bewezen wat een geweldige verteller hij is.

watleesjij.nu

The Conjuring

door Jeroen

Regie:
James Wan

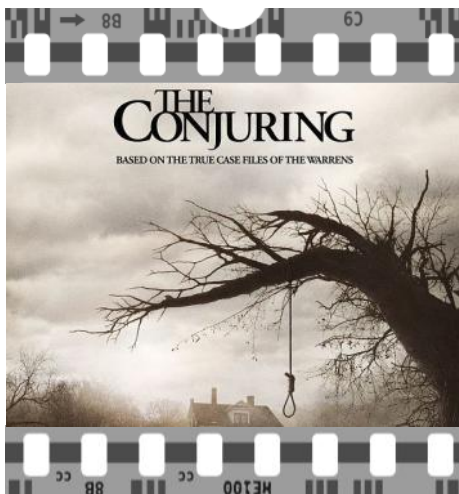
Genre:
Horror

Cast:
Patrick Wilson,
Vera Farminga,
Lili Taylor
en anderen

Film gebaseerd op:
Bezeten huis en
exorcisme.

Jaar van uitgifte:
2013 in de bioscoop

Speelduur:
112 minuten

Samenvatting:

Ed en Loraine Warren zijn paranormaal onderzoekers. Tijdens colleges vertellen ze over hun onderzoeken. Hun huis staat vol met de bezeten objecten. Er is echter één onderzoek waar ze niet over willen praten, het onderzoek bij de familie Perron. Deze wordt geteisterd door een oude geest die iedereen vermoordt die zich op een deel van het landgoed vestigt. Al snel heeft de familie hulp nodig van de Warrens om deze kwade entiteit het hoofd te bieden. De de kwade geest eist echter meer van Loraine dan ze verwacht hadden.....

Mijn mening:

De verwachtingen voor deze film waren hoog, de trailers op TV en internet voorspelden een geweldige horrorfilm. Ook met een regisseur die films als Saw 1 en Insidious heeft gemaakt kan het toch bijna niet verkeerd gaan, zou je denken. De verhalen rond Ed en Loraine Warren hebben al films als Amityville Horror en Haunting in Connecticut opgeleverd. Met de trailers en film posters willen ze de indruk wekken dat het hier om een waar gebeurd verhaal gaat, of je dit moet geloven laat ik maar even in het midden. Tijdens het kijken heb ik geen echte raakvlakken met de verhalen van King kunnen vinden behalve dat het hier om een paranormale activiteit gaat. Het verhaal dat de Warrens nooit wilden vertellen gaat over de familie Perron die gaan verhuizen naar het bewuste huis. Hun hond wil niet naar binnen en wordt later dood naast het huis aangetroffen. Dat zijn gelijk de eerste aanwijzingen dat er iets niet in orde is met dit huis. Wanneer je deze film zit te kijken blijkt dat er een heleboel standaard horroraspecten in de film verwerkt zitten. Vooral de ervaren horrorkijker zal de indruk hebben het één en ander al eens in een andere film gezien te hebben. Dat hoeft op zichzelf geen probleem te zijn natuurlijk. Het is ook absoluut geen slechte film en er zitten ook zeker goede schrikmomenten in. Echter, de hoge verwachtingen worden nergens echt waar gemaakt.

Een nieuwe horrorkijker zal waarschijnlijk af en toe achter een kussen duiken. Het verhaal is best boeiend, maar wordt al snel ongeloofwaardig. Daar gaat dus ook gelijk de gewekte indruk dat het een waar gebeurd verhaal is. Je mist net dat extra zetje om van een aardige horrorfilm een geweldige film te maken. Het is net of er steeds gas teruggenomen wordt op het moment dat het echt spannend gaat worden. Deze vertragingen werken niet in het voordeel van het verhaal. Het verstoppertje spelen is zeker de moeite waard en je hartslag zal dan ook omhoog gaan. De openingsscène met de pop heeft voor de ervaren horrorkijker weer een hoog Childs Play (Chucky) gehalte. Toch is deze pop waarschijnlijk één van de engste onderdelen van de film.

Deze film is absoluut het kijken waard, de gekozen promotie heeft zeker gewerkt om de aandacht voor deze film te wekken, alleen jammer dat je met een beetje teleurgesteld gevoel achterblijft als de aftiteling begint.

Cijfer:

7,5

Curse of Chucky

door Mim

Samenvatting:

Curse of Chucky is het zesde deel in de welbekende Chucky / Child's Play reeks. Ons o zo bekende speelmaatje is terug en hoe! Nica, een meisje in een rolstoel die bij haar moeder woont, krijgt op een dag een pakketje van de postbode. In dat pakketje bevindt zich natuurlijk Chucky. Dan verdwijnt de pop een beetje op de achtergrond omdat de moeder van Nica zelfmoord pleegt en vanaf dat moment begint alle ellende. De zus van Nica komt met de rest van haar gezin over, om te zien wat er moet gebeuren met het huis. Zij is van mening dat haar zus daar niet alleen kan blijven. Het kleine nichtje van Nica is helemaal verknocht aan de pop en zoals altijd praat Chucky en wil hij spelen...tot de dood erop volgt!

Één voor één worden de aanwezige mensen in het huis vermoord. En tussendoor speelt nog een andere verhaallijn die ik niet zal verklappen. Ook deze keer is het weer de vraag wie wint: Chucky of de anderen?

Genre:

Horror/Thriller

Cast:

Chantal Quesnelle
Fiona Dourif
Jordan Gavaris
Danielle Bisutti

Film gebaseerd op:

Het is een vervolg in de Chucky serie

Jaar van uitgifte:

2013 in de bioscoop

Speelduur:

97 minuten

Extra's op DVD:

nvt

Mijn mening:

Voor mij als superfan van deze blijde pop is deze film een aanfluiting en vindt hem zeker niet horrorwaardig. Het hele verhaal speelt zich in principe af in één huis. Niet dat daar wat mis mee is, maar de makers hadden er toch moeite mee om er wat van te maken.

Wat wel grappig is zijn de oude fragmentjes, maar waarom moeten we weer opnieuw de hele geschiedenis oprakelen zodat we weten wie Charles Lee Ray is?

De moorden zijn nog meer voorspelbaar dan in alle voorgaande Chucky-delen. Je zou denken dat Chucky met zijn leeftijd ook wat beter leert lopen, helaas ziet dit er ook nog voor geen meter uit!

Ik hoop van harte dat dit het laatste vervolg in de serie is, want ik ben bang dat nog een vervolg nog wel eens erger kan zijn dan deze. Van mij hoeft het niet!

Cijfer:

3

Voor de mensen die van een leuke Chucky-grap houden: [klik hier!](#)

Gezellige Feestdagen gewenst en tot in 2014!

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

Kings Things (Eind) redactie:
Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2.5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elk jaar wordt er *of* een fanclubdag *of* dollarbaby festival georganiseerd, er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze eigen fanclubwinkel, via Free Record Shop, ebook.nl, de Slegte, Boekentip.nl, ECI, Bruna of het boekwinkeltje van Stephen King Fans levert de fanclub een percentage op, als je via deze pagina op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

